Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3248
—
4 pagini
20 bani
—
Miercuri
16 martie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI

— H. ȘAICU: Schimb de experiență între comitetele executive ale sfaturilor populare: Pentru îmbunătățirea aprovizionării populației (pag. 2-a)
— Calea înfloririi gospodăriei colective: Convorbire cu tovarășul P. Precup, președintele gospodăriei colective din Idociu de Sus, raionul Reghin (pag. 2-a)
— FR. KLINGER: Foileton: „Lupul moralist" (pag. 2-a)
— I. CIMPEANU: Răsadnița uzinei (pag. 2-a)
— A. HOFFMAN: Cronica muzicală: Concert de muzică austriacă contemporană (pag. 3-a)
— N. ILIOIU: O pîrghie puternică în lupta pentru calitatea produselor (pag. 3-a)
— E. GRECU: Recenzie: Atomocrația americană și planurile sale agresive (James S. Allen: „Imperialismul atomic") (pag. 3-a)
— Documentele adoptate de ședința Biroului Consiliului Mondial al Păcii (pag. 4-a)

Spre un nou avînt în industria locală

Colectivele de muncă din industria locală participă activ la lupta pentru sporirea producției mărfurilor de larg consum. Acest fapt îl confirmă succesele obținute în cursul anului trecut și în primele luni ale acestui an de un mare număr de unități industriale locale.

Luptînd pentru traducerea în fapte a hotărîrilor plenarei lărgite din august 1953, cei ce muncesc în industria locală au înregistrat o seamă de realizări pe linia dezvoltării economiei locale. Descoperind și folosind resursele locale, regiunile Stalin, Regiunea Autonomă Maghiară, Baia Mare, au reușit să întreacă sarcinile prevăzute în planul lunii trecute. Merită de asemenea să fie subliniate progresele pe care le-a făcut industria locală din regiunile Iași și Constanța, regiuni pînă nu de mult codașe în ce privește situația industriei locale.

Totodată, unele întreprinderi industriale locale ca de pildă I.L.I.C. Cluj, „Produse din Lemn" București și „23 August" Orașul Stalin au obținut succese însemnate în direcția fabricării unor produse de bună calitate iar întreprinderile „21 Decembrie" Rădăuți, I.R.P.L. Constanța și combinatul „1 Mai" Satu Mare, au sporit necontenit numărul sortimentelor bunurilor de consum.

Sarcinile ce revin industriei locale în cadrul celui de al 5-lea an al planului cincinal sînt cu mult mai însemnate decît cele din ultimii ani. Producția industriei locale va spori în cursul acestui an cu circa 8 la sută (fără producția morilor și preselor de ulei) față de realizările anului 1954, iar numărul sortimentelor va fi cu mult mai mare decît anul trecut.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, impune industriei locale necesitatea de a contribui mai activ la dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, la asigurarea unui belșug de produse pe piață. Mergînd pe linia întăririi și lărgirii competenței sfaturilor populare în ce privește conducerea economiei locale, în acest an comitetele executive ale sfaturilor populare primesc din sectorul republican o serie de întreprinderi printre care unele morii și brutării, etc., precum și o seamă de bălți pentru creșterea peștilor.

Odată cu transferarea unor întreprinderi către industria locală se măresc și posibilitățile de creștere — pe lîngă noile unități ale industriei locale — a animalelor și păsărilor de curte. Practica a dovedit că acolo unde a existat și există preocuparea pentru dezvoltarea producției animale, rezultatele n-au întîrziat să apară. De exemplu, regiunile Constanța, Craiova, Arad și București, au în prezent între 1000 și 3000 porci crescuți în cadrul gospodăriilor anexe ale industriei locale. Nu același lucru se întîmplă însă în celelalte regiuni ale țării. Ca exemple în acest sens se pot da regiunile Stalin, Hunedoara, Regiunea Autonomă Maghiară și Cluj, care, deși au mari posibilități în această privință, au în prezent pe lîngă diferitele întreprinderi industriale locale numai cîteva sute de porci.

Folosirea la maximum a terenurilor atribuite întreprinderilor locale pentru culturi de legume și zarzavaturi, trebuie să constituie pentru comitetele executive ale sfaturilor populare una dintre cele mai de seamă probleme. Este cu totul nejustificată practica adoptată de comitetele executive ale sfaturilor populare al regiunii Craiova și cel al raionului Focșani, care în 1954 au acceptat ca o parte din terenurile întreprinderilor industriale locale să fie predate spre folosință altor sectoare de activitate. Comitetele executive au lipsit astfel industria locală din locurile amintite de posibilitatea întăririi bazei materiale necesare îndeplinirii planului de producție.

În această perioadă comitetele executive ale sfaturilor populare au sarcina să urmărească neîntrerupt felul cum se execută sarcinile planurilor primite pentru dezvoltarea economico-culturală a regiunilor și raioanelor țării noastre.

Direcția spre care este necesar să-și îndrepte atenția comitetele executive prin secțiile de industrie locală și conducerile întreprinderilor locale în vederea asigurării unei baze proprii de materii prime, este valorificarea resurselor locale. Asigurîndu-se o astfel de bază, producția întreprinderilor industriale locale va spori simțitor. De aceea este necesar ca în fiecare regiune, raion sau comună să se găsească cele mai eficace mijloace de antrenare a membrilor comisiilor permanente în acțiunea de identificare și folosire a materiilor prime locale.

De asemenea, sub îndrumarea organelor locale ale puterii de stat, întreprinderile locale au datoria să-și întărească colaborarea cu întreprinderile republicane. În acele regiuni unde colaborarea dintre întreprinderile republicane și locale a fost temeinic organizată, îndeaproape urmărită de comitetele executive — s-au obținut rezultate pozitive în ce privește realizarea indicilor de plan.

Prin introducerea unui regim sever de economii, întărirea disciplinei în muncă, mecanizarea cu mijloace locale a unor procese de producție, printr-o conducere concretă și un control operativ din partea comitetelor executive se poate realiza o reducere simțitoare a prețului de cost în interesul colectivelor de muncă respective și al populației consumatoare. Pentru realizarea acestor obiective de seamă, colectivele de muncă din industria locală au o armă de preț: întrecerea socialistă.

Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să urmărească permanent felul cum conducerile întreprinderilor asigură ridicarea neîncetată a nivelului tehnico-profesional al cadrelor, modul cum conducerile se ocupă de creșterea numărului sortimentelor de mărfuri de larg consum

La rîndul său, Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale are datoria să se ocupe mai stăruitor de întocmirea la timp a proiectelor și documentațiilor necesare anumitor lucrări de importanță locală înscrise în plan, de introducerea și extinderea inițiativelor și metodelor înaintate de muncă precum și de înlocuirea muncii de birou cu o muncă practică desfășurată pe teren de îndrumătorii ministerului.

Folosind creator experiența sovietelor, comitetele executive ale sfaturilor populare sînt chemate să dezvolte mai departe producția industriei locale, să îmbunătățească numărul sortimentelor și calitatea produselor, antrenînd în această acțiune cele mai largi mase de oameni ai muncii.

Să pregătim semințe de bună calitate pentru a obține recolte sporite

În curînd, campania agricolă de primăvară va începe în toată țara.

Oamenii muncii din agricultură fac acum ultimele pregătiri în vederea asigurării succesului deplin al acestei campanii — etapă hotărîtoare în lupta pentru obținerea a 10.000.000 tone grîu și porumb pentru cel puțin 2.000 kg. porumb boabe la hectar.

Repararea atelajelor tractoarelor, mașinilor și uneltelor agricole s-a terminat aproape în toate regiunile țării. Odată cu munca desfășurată pentru punerea în stare de funcționare a inventarului agricol, în cele mai multe regiuni s-a dat o atenție deosebită asigurării și pregătirii semințelor necesare, organizîndu-se din timp schimbul semințelor necorespunzătoare cu semințe de calitate bună recunoscute, de la bazele de recepție, precum și centre comunale de curățat și tratat semințe.

Astfel, pînă în prezent, în regiunile Constanța, Galați, Regiunea Autonomă Maghiară, Stalin și altele a fost curățată mai mult de jumătate din cantitatea de sămînță de cereale păioase necesară la însămînțările de primăvară. De asemenea, în cele 26 laboratoare regionale de control al semințelor s-a desfășurat o intensă muncă de analiză a loturilor de semințe ce vor fi folosite la însămînțări de sectorul socialist al agriculturii, reușindu-se să se realizeze peste 70 la sută din plan.

În același timp, în majoritatea regiunilor a început acțiunea de tratare a semințelor.

Lucrările de pregătire a semințelor nu se efectuează însă în măsură satisfăcătoare în toate regiunile. Ele sînt în întîrziere în special în regiunile Timișoara, Cluj, Baia Mare, Bîrlad și Pitești.

Desfășurarea în bune condiții a campaniei însămînțărilor de primăvară și asigurarea unei producții sporite depinde nu numai de pregătirea la timp a inventarului agricol și a terenului, ci și de folosirea semințelor de bună calitate, curățite și tratate. De aceea, în puținele zile care au mai rămas pînă la începerea muncilor agricole de primăvară, trebuie să se asigure și să se pregătească întreaga cantitate de sămînță necesară însămînțărilor.

În toate regiunile țării, sfaturile populare, inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să ia măsuri pentru buna funcționare a centrelor de curățat și tratat semințe și să îndrume pe cultivatori, ca însămînțările din această primăvară să fie făcute numai cu semințe de calitate, curățate și tratate.

Oameni ai muncii de pe ogoare:

Pregătiți din timp semințele, pentru a folosi din plin la arat și semănat zilele bune de lucru!

Urmați exemplul fruntașilor recoltelor bogate și folosiți experiența lor în alegerea, curățirea și tratarea semințelor!

(Agerpres)

DIN REPUBLICA NOASTRĂ POPULARĂ

★ ★ ★ ★

Deschiderea unei noi săli a Muzeului de Istorie a Partidului

Marți dimineața, Muzeul de Istorie a Partidului a deschis o sală consacrată influenței primei revoluții ruse asupra mișcării muncitorești din Romînia. Sala cuprinde numeroase reproduceri de documente, fotografii, materiale care ilustrează avîntul revoluționar al mișcării muncitorești din țara noastră ca urmare a revoluției ruse din 1905—1907.

Exponatele înfățișează solidaritatea clasei muncitoare din Romînia cu lupta muncitorimii ruse împotriva înființării sîngeroase a țarismului, valul de greve care au izbucnit în țara noastră în semn de protest împotriva masacrelor țariste și a înrobirii muncitorilor și țăranilor din Romînia de către capitaliștii romîni și străini.

O serie de documente ilustrează înființarea primelor sindicate muncitorești în Romînia și contribuția pe care acestea au adus-o luptei pentru eliberarea clasei muncitoare de sub jugul exploatării capitaliste.

În cadrul expoziției este prezentat articolul: „Pentru revoluția rusă", publicat în ziarul „Romînia Muncitoare" din ianuarie 1906, în care se subliniază că revoluția rusă trebuie să găsească în proletariatul de pretutindeni un sprijin moral și chiar material.

Un alt document expus este articolul intitulat „Patru ani de activitate socialistă", semnat de I. C. Frimu în „Romînia Muncitoare" din ianuarie 1909, în care autorul arată că mișcarea muncitorească din țara noastră s-a dezvoltat sub influența revoluției ruse.

Sala „Influența revoluției ruse din 1905—1907 asupra mișcării muncitorești din țara noastră" este deschisă zilnic — în afară de luni — între orele 9,30 — 14 și 15,30 — 20, iar duminică între orele 9—19 în str. Biserica Amzei nr. 5—7, telefon 5.76.48.

Vizitarea sălii în grupuri trebuie anunțată cu o zi înainte.

Brigada artistică de agitație din Bărăbanț

DEVA (de la corespondentul nostru). — Mai în fiecare seară, sala căminului cultural din comuna Bărăbanț, raionul Alba, este plină cu spectatori dornici să participe la reprezentațiile ce le dă în permanență brigada artistică de agitație.

Formată din tineri și tinere din comună, brigada de agitație și-a început activitatea în acest an. La primele reprezentații, brigada a avut în program cîteva scenete satirice legate de viața comunei. Printre acestea se numără și criticarea cooperativei și a celor codași la pregătirea campaniei însămînțărilor de primăvară. În continuare, a fost prezentat un variat program de cîntece, jocuri, în cinstea fruntașilor recoltelor bogate din comună, și cîteva scenete pentru combaterea superstițiilor, etc.

În programul următor, brigada artistică de agitație a criticat comitetul executiv pentru că nu ia măsuri să antreneze cetățenii la repararea drumurilor, deși în fața sfatului popular zac grămezi de pietriș.

Cu planul trimestrial depășit

PITEȘTI. — La 14 martie colectivul minei Poenari din bazinul carbonifer Schitu Golești, regiunea Pitești, a îndeplinit și depășit cu o importantă cantitate de cărbuni planul pe trimestrul I. Acest lucru a fost posibil prin folosirea la maximum a mașinilor și în special a havezelor, cu ajutorul cărora s-au tăiat peste 3.500 m. liniari front.

O NOUĂ MAȘINĂ PENTRU INDUSTRIA TEXTILĂ

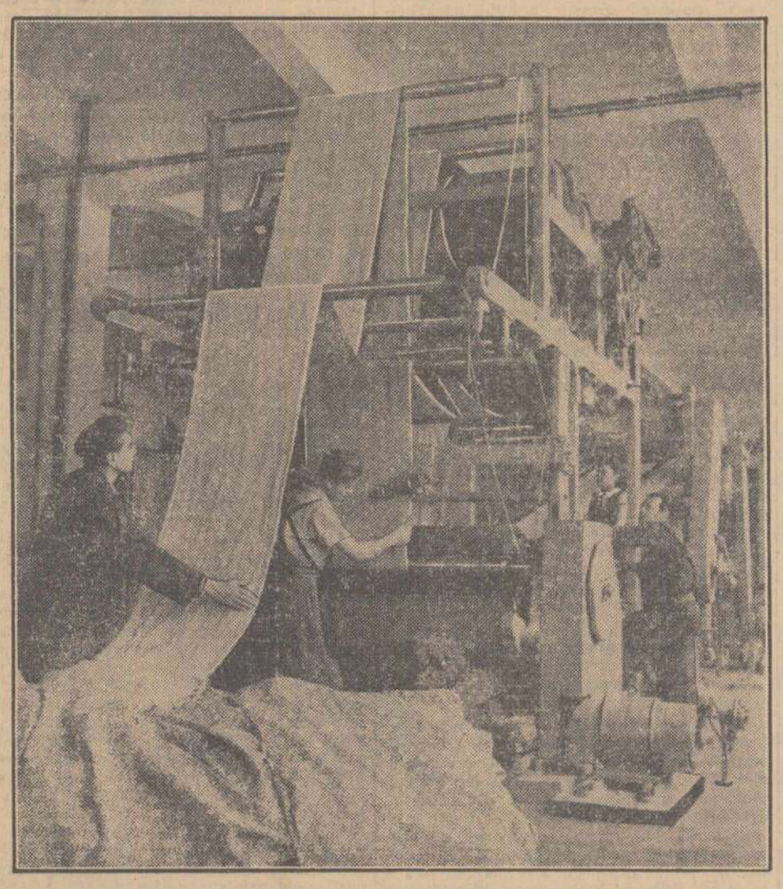

De puțin timp, în secția de apretură a fabricii textile „Teba" din Arad, funcționează o nouă mașină. Este vorba de o mașină complexă care face mai multe operații: apretat, uscat și întins. Noua mașină textilă de la „Teba" poartă marca „Textima" și este venită din Republica Democrată Germană, în baza acordurilor comerciale.

Instalația complexă pentru apretat, uscat și întins are o productivitate foarte ridicată, putînd lucra pînă la 40 metri pătrați de țesături pe minut.

Foto: MIHAI POPESCU

Pentru pace, pentru viață!

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). Gospodine și muncitori, funcționari și pensionari, intră și ies zilnic pe poarta unei clădiri înalte din piața Stalin din inima orașului Tîrgu Mureș. Ei aduc, din diferite colțuri ale Regiunii Autonome Maghiare — în servicte sau numai în pachete simple învelite cu grijă în hîrtie, teancuri groase de liste cu semnăturile oamenilor pe Apelul de la Viena. Astfel s-au strîns la comitetul de luptă pentru pace din Regiunea Autonomă Maghiară mii de formulare pe care sînt semnăturile atît de diferite ale celor ce au un singur fel: apărarea păcii.

Iată cîteva semnături din liste: alături de semnătura sculptorului Gsorvassy Istvan se află numele profesorului universitar Vendeg Vincze, de la Institutul Medico-Farmaceutic din Tg. Mureș; ciobanul ciangău Tanko Peter, din Lunca de Jos, semnează pe aceeași listă cu văduva Karolyi Iren, colectivistă din comuna Lăzarea. De la oamenii care au ocupații diferite și locuiesc în localități diferite, dar au același gînd, s-au strîns în Regiunea Autonomă Maghiară 367.642 semnături pe Apelul de la Viena.

În raionul Odorhei, 55.000 de cetățeni au semnat Apelul, iar la Tg. Mureș 44.248 îscălituri arată hotărîrea fermă a locuitorilor romîni și maghiari din acest vechi oraș ardelenesc de a apăra viața și liniștea familiilor lor împotriva celor ce plănuiesc dezlănțuirea unui război atomic. Secuii din 27 de sate ale raionului Sîngeorgiul de Pădure, cum sînt de pildă cei din Fîntînele și Bălăușeri, la fel ca și țăranii romîni din Suseni, au semnat cu toții Apelul împotriva folosirii armelor atomice, dovedind încăodată unitatea de luptă a poporului nostru pentru o pace trainică, pentru viața noastră nouă.

Aplicarea stimulenților chimici în vederea sporirii producției agricole

Luni a avut loc la Ministerul Agriculturii și Silviculturii o consfătuire cu inginerii agronomi șefi de la unele gospodării agricole de stat din țară, în care s-a dezbătut problema aplicării stimulenților chimici de creștere, în vederea sporirii producției plantelor agricole.

După cuvîntul de deschidere rostit de tov. Marin Stancu, prim locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, tov. ing. Iuliu Luca, director general adjunct al Direcției Generale a gospodăriilor agricole de stat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a arătat unele realizări din Republica Populară Bulgaria în aplicarea metodei academicianului Popov cu stimulenții chimici.

A luat apoi cuvîntul academicianul Macovski, directorul Institutului de Biochimie de pe lîngă Academia R.P.R., care a făcut cîteva considerațiuni de ordin biochimic asupra acțiunii stimulenților chimici în general asupra plantelor, dînd în același timp și unele indicații practice asupra metodelor de tratare a semințelor.

Numeroși participanți la consfătuire au luat cuvîntul, arătînd că sînt hotărîți să sprijine această nouă acțiune. În încheiere s-a hotărît ca anul acesta metoda stimulenților chimici de creștere pentru mărirea producției plantelor agricole să fie aplicată în 23 gospodării agricole de stat, pe o suprafață de 2172 hectare.

Intrecerea gazetelor de perete

Colectivul gazetei de perete „Cărbunele păcii" a Intreprinderii Carbonifere Cîmpulung a chemat la întrecere toate gazetele întreprinderilor din raionul Muscel. Printre obiectivele întrecerii ocupă un loc important sprijinirea creșterii producției, reducerea prețului de cost, folosirea metodelor înaintate, disciplina în muncă, ridicarea nivelului cultural și altele.

Pentru creșterea producției agricole, pentru efectuarea la timp a muncilor agricole de primăvară, pentru depășirea planului de colectări, achiziții și contractări, ca și pentru folosirea celor mai înaintate metode de muncă, colectivul gazetei sătești din comuna Boteni a lansat o chemare la întrecere către toate gazetele sătești din acest raion.

De asemenea, colectivul gazetei de perete al gospodăriei agricole de stat Lăicăi a chemat la întrecere gazetele de perete din sectorul socialist agricol.

Colectivele gazetelor de perete din raionul Muscel au răspuns cu mult entuziasm acestor chemări la întrecere.

I. GH. RADUCU
corespondent voluntar

Local nou de școală

Vechea școală din comuna Husnicioara, raionul Tr. Severin se dărîmase de mult. Copiii trebuiau să învețe într-o casă neîncăpătoare, în condiții destul de proaste.

Era nevoie de o nouă clădire. Locuitorii comunei au strîns bani prin autoimpunere și au procurat materialele necesare. Acum ei lucrează voluntar la construcția localului. Cu patru săli mari de clasă, cancelarie, camera pionierilor și alte săli, noua școală va oferi minunate condiții de învățătură tinerelor vlăstare din comună.

IULIAN ȘTIUCA
corespondent voluntar

Intărind semnătura pe Apel

In atelier motoarele de la rodaj dudule puternic. Mecanicii și tractoriștii zoresc lucrul. Timpul prielnic pentru muncile de primăvară se apropie. Pe meleagurile Hușilor zăpada a început să se topească. Pe costișă, la orizont, cîmpul s-a înegrit.

Vasile Ciobic ieși din atelier și cuprinse cu ochii întreaga priveliște.

— In cîteva zile zăpada e gata și cîmpul se va zvînta — spuse el. Bate vîntul.

Își adună apoi prietenii, pe tractoriștii Niculai Tiran, Mihai Liciu, Vasile Boț și Viorel Uretu. De undeva apăruse și Vasile Pușcașu, pontatorul de la a IX-a.

— Mergem la ședință prietenii, îi vești pe toți șeful brigăzii Vasile Ciobic. V-ați gîndit la angajamente?

Tractoriștii nu rămaseră surprinși. Știau mai dinainte că astăzi va fi o ședință. S-au sfătuit împreună și și-au fixat hotărîrea. Vorbi mai întîi Tiran:

— Eu am să fac 160 de hantri în loc de 68 în campania de primăvară.

— Eu am să răzbesc pînă la 140, glăsui și Mihai Liciu.

— Nici noi n-o să ne lăsăm mai prejos, își dădură cu părerea ceilalți doi tractoriști.

Șeful de brigadă Vasile Ciobic se frămîntă o clipă întărîna parcă angajamentele băieților.

— Da! Angajamentele îs mari, dar se pot împlini. Acum stau și mă gîndesc. Anul trecut brigada noastră a făcut 2500 de hantri. Anul acesta sîntem planificați cu 1400. Am putea face oare 3000?

Tractoriștii s-au privit cu înțeles.

— Da, putem. Vom reuși, răspunseră cu toții deodată.

— Atunci să mergem la ședință.

Cuvîntul tractoriștilor

In sala de ședințe s-au adunat toți mecanicii, tractoriștii, agronomi și ceilalți tovarăși care lucrează la S.M.T.-Huși din regiunea Iași. In prezidiu au luat loc cei mai vrednici muncitori. Un tractorist deschise ședința și rosti:

— Adunarea noastră va fi scurtă tovarăși. Ne-am adunat aici ca să ne spunem părerea în legătură cu Apelul Consiliului Mondial al Păcii de la Viena.

Se citi apoi Apelul care îndeamnă omenirea să pună stavilă războiului atomic. Mîinile tractoriștilor și ale celorlalți participanți la adunare se ridicară. Cereau cuvîntul să-și spună părerea. Vorbește șeful brigăzii a X-a Vasile Borș.

— Firește că semnăm cu toată hotărîrea Apelul, avînd credință că prin asta ne alăturăm glasului milioanelor de oameni care strigă: „Destul, uneltitori de măcelurii! Noi n-o să vă dăm zăbavă să aprindeți iar focul". Și ca să întărim semnătura ce o punem pe Apel, tractoriștii din brigada noastră care astă toamnă a cîștigat drapelul de fruntașă pe stațiune, se angajează:

— Să depășească planul cu 100 la sută în campania de primăvară.

— Să facă economii de 8 la sută la carburanți și de 6 la sută la piese de schimb.

Nici o lucrare efectuată de noi să nu fie respinsă la recepție, astfel ca țăranii muncitori, colectiviștii și întovărășiții să simtă sprijinul nostru în bătălia pentru dobîndirea de recolte bogate.

Chemăm toate celelalte brigăzi la întrecere, cu angajamentele pe care le-am rostit.

Vasile Borș se opri. Invălui cu privirea sala care tremăta. Apoi se îndreptă spre masa prezidiului, luă tocul și-și întări angajamentele rostite, semnînd Apelul de la Viena. Băieții din brigada lui îl urmară.

Au vorbit apoi alții și și-au așternut semnăturile pe Apel. In numele brigăzii a IX-a a luat cuvîntul tractoristul Niculai Tiran. După ce rosti angajamentele ce au fost statornicite în brigadă, Tiran se adresă lui Borș:

— Primim chemarea pe care ne-ai făcut-o. Să nu-ți pui însă cumva nădejdea că șeful nostru de brigadă e tînăr. Noi te asigurăm că așa cum a mînuit el anul trecut tractorul, va ști să mînuiască în acest an brigada. Așa că păzea! Steagul pe care îl deținați e în primejdie...!

In vreme ce sala hohotea de gluma tractoristului și oamenii aplaudau cu însuflețire, cei din brigada a IX-a în frunte cu șeful lor semnară Apelul cu legămîntul de a cîștiga steagul de la brigada a X-a.

Se pregătește o scrisoare

Nu-i lucru de șagă să rostești un angajament așa mare într-o adunare publică. Dacă te ții de cuvînt și pui mîna pe steag, atunci toate îs la locul lor. Dar cum? Aici e problema. Cei de la a X-a n-au să stea cu brațele încrucișate mai cu seamă cînd au fost preveniți că steagul le e în primejdie.

Tractoriștii din brigada a IX-a după ce terminară lucrul în atelier, se strînseră în dormitorul lor și începură să se frămînte. Broșura în care Eroul Muncii Socialiste, Vasile Voichița a arătat experiența brigăzii pe care o conduce, continua să fie răsfoită cu interes. Șeful de brigadă Vasile Ciobic, un tînăr tractorist numit de curînd în munca de șef de brigadă, enumera din nou problemele de căpătîi.

— Ingrijirea mașinilor, înlăturarea timpilor morți, folosirea graficului orar...

...„Ceas, care-i de mare folos pentru aplicarea graficului orar, avem acum. Uite aici și tăbliițele. Iată, pe partea asta unde-i numerotat de la 1 pînă la 10, se schimbă „cuiul" la fiecare întorsătură. Cînd s-a ajuns la 10 întorsături se reia numerotarea de la 1 și în același timp se însemnează și pe partea astălaltă a tăbliței unde la fiecare număr se ține evidența a cîte 10 întorsături..."

Șeful de brigadă explica amănunțit. Tractoriștii ascultau cu atenție. Nu era prea greu de înțeles.

— Eu aș avea o propunere, s-a ridicat după o bucată de vreme Niculai Tiran. Să-l rugăm pe tov. Voichița să ne scrie mai în amănunt despre „secretele" lui. Trebuie să mai cunoască el ceva amănunte, care poate i se par mici, dar care nouă ne-ar ajuta.

—Nu-i rea ideea, și-a dat cu părerea șeful de brigadă. Mîine facem scrisoarea către Voichița. Noi îi arătăm cum am lucrat pînă acum și el să ne explice în amănunt cum lucrează brigada lui.

Chemarea ogoarelor

Seara în dormitor se aprinsă discuții. Tractoriștii își aminteau de timpul petrecut anul trecut printre colectiviștii și țăranii cu gospodării individuale din satul Mușata. Acolo au legat prietenii trainice. Au făcut lucru de calitate și oamenii i-au îndrăgit. Dar nu numai la lucru erau îmbiați băieții. Cînd la căminul cultural erau adunări sau se făceau petreceri, cînd colectiviștii țineau ședințe, tractoriștii erau invițați să ia parte. Sînt și ei doar socotiți printre cei mai vrednici părtași la lupta satului pentru recolte sporite.

Amintindu-și atunci seara, de zilele petrecute la țară, tractoriștilor li se făcea dor de acele meleaguri. Zilele trecute ei au primit o veste. Pontatorul Vasile Pușcașu care a încheiat contracte pentru lucrări cu cei din Mușata, le-a spus:

— Oamenii ne așteaptă cu aceeași bucurie cu care așteaptă primăvara. Să ne grăbim.

Și tractoriștii se grăbesc. Tiran, Liciu și Uretu au mînuit rodajul la ultimele trei tractoare. Și celelalte mașini sînt gata. Toate mașinile reparate stau acum în rîndul celor 14 tractoare, 7 semănători și 8 batoze, ai combinei și ai celorlalte mașini care au sosit de curînd din fabrici. Cele reparate nu se deosebesc prea mult de cele noi.

Și vagonul brigăzii a IX-a a fost pus la punct. El a fost înzestrat cu o bibliotecă, cu uneltele și lucrurile necesare. In stațiune a luat ființă de pe acum un colectiv care se va ocupa de editarea gazetei volante.

La ultima ședință șeful de brigadă a rostit:

— Tovarăși, brigada a IX-a e gata. Cînd timpul va deveni prielnic putem să pornim. Așteptăm doar chemarea ogoarelor.

D. TARNAUCEANU
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Iași

Schimb de experienţă între comitetele executive ale sfaturilor populare

Pentru îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri privind desfiinţarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele şi raţii şi trecerea la comerţul desfăşurat al produselor industriale şi alimentare, a dus la o serioasă îmbunătăţire a aprovizionării populaţiei din regiunea Stalin, ca de altfel a întregii populaţii a ţării.

Încă din primele zile de la apariţia Hotărîrii partidului şi guvernului din 26 decembrie 1954, organele locale ale puterii de stat din regiunea Stalin au trecut la o activitate intensă în vederea asigurării bunei funcţionări — fără întreruperi şi defecţiuni — a comerţului desfăşurat, a creării unei abundenţe de mărfuri în raport cu cerinţele populaţiei.

Comitetul executiv al sfatului popular regional Stalin — prin secţia comercială — a luat măsuri în ceea ce priveşte dezvoltarea unităţilor comerciale în întreaga regiune. Astfel, pe lîngă reamenajarea tuturor magazinelor de produse raţionate şi extinderea celor existente, s-au deschis în decurs de două luni un număr de 25 noi unităţi comerciale alimentare şi industriale, fiind în curs de înfiinţare încă 5 centre de pîine, 2 restaurante şi 4 unităţi pentru desfacerea produselor alimentare şi industriale.

Dînd toată atenţia aprovizionării corespunzătoare a populaţiei din regiune, reuşind în mare parte să pună la dispoziţia cumpărătorilor mărfuri variate, în sortimente diferite, comitetul executiv regional a contribuit la creşterea simţitoare a volumului de mărfuri distribuite în perioada lunilor ianuarie—februarie. Comparativ cu perioada corespunzătoare a anului 1954, în decursul celor două luni de zile s-au desfăcut cu 44,5 la sută mai multe produse industriale şi alimentare în ianuarie şi cu 26,4 la sută în luna februarie.

În vederea asigurării unei abundenţe de produse alimentare, comitetul executiv regional prin secţia sa comercială, s-a preocupat îndeaproape de încurajarea producătorilor în vederea aducerii pe pieţele oraşelor a cît mai multe alimente. Prin grija secţiei comerciale regionale, cele 17 pieţe orăşeneşti şi din centrele muncitoreşti au fost amenajate şi dotate cu cîntare, mese, pîlnii, s-au ridicat gherete noi. De asemenea, au fost date în folosinţă noi măcelării pentru producători în oraşele Sibiu şi Mediaş. Pentru a permite producătorilor din satele şi comunele mai îndepărtate să-şi desfacă mărfurile, au fost amenajate dormitoare pe lîngă pieţele din Oraşul Stalin şi Sibiu, urmînd a se construi treptat şi în celelalte oraşe.

Ca urmare a preocupării existente pentru crearea unor condiţii bune de desfacere a mărfurilor, numărul producătorilor veniţi în pieţe a crescut continuu. În cursul unei singure luni de zile s-au adus şi vîndut în pieţe 37.000 kg. făină albă, 47.000 kg. mălai, 152.000 kg. cartofi, 76.000 kg. ceapă, 24.000 kg. fructe, 9.500 bucăţi păsări, 105.000 bucăţi ouă, 8.600 kg. carne de vită, 12.000 kg. carne de porc, 11.000 kg. brînzeturi, etc.

Datorită abundenţei de produse alimentare din întreaga regiune, preţurile produselor pe piaţa neorganizată se menţin la nivelul celor de pe piaţa organizată. Aşa, de pildă, un kg. de cartofi se vinde la producători cu 0,90—1 leu, oul cu 1—1,10 lei, carnea de vită cu 13—14 lei şi cea de porc cu 18—19 lei kilogramul.

Conducerea competentă a organizaţiilor comerciale locale

În rezolvarea cu succes a sarcinilor complexe, variate, pe care le ridică problema îmbunătăţirii continue a aprovizionării populaţiei, un loc important îl ocupă munca organizatorică. Inutil se vor face repartiţii de produse unităţilor comerciale, dacă nu se vor asigura toate condiţiile necesare unei desfaceri corespunzătoare, astfel ca acestea să ajungă în mîinile consumatorilor.

Acest lucru implică din partea secţiei comerciale o muncă perseverentă de îndrumare şi control a organizaţiilor comerciale locale. Într-adevăr, secţia comercială a comitetului executiv regional a dovedit prin activitatea sa că a înţeles importanţa conducerii competente, de fiecare zi, a organizaţiilor comerciale locale de a căror activitate răspunde în mod direct.

Pentru o temeinică cuprindere a activităţii, şefii de servicii din cadrul secţiei comerciale regionale răspund de cîte o organizaţie comercială interraională. Astfel, efectuînd deplasări regulate, cunoscînd sarcinile şi lipsurile unităţilor, aceştia au posibilitatea ca împreună cu directorii să rezolve operativ o serie de probleme. În cazul cînd constată unele lipsuri mai serioase sau se ivesc unele probleme grele cum ar fi de pildă cele legate de bugetul organizaţiei comerciale locale respective, ele sînt aduse în discuţia secţiei comerciale şi a comitetului executiv.

Acest sistem este aplicat şi în cadrul organizaţiilor comerciale locale, unde o serie de funcţionari bine pregătiţi răspund în faţa conducerii de activitatea cîte unei unităţi de desfacere. Urmărind aprovizionarea, deservirea, cunoscînd operativ nevoile magazinului, ei fac propuneri conducerii O.C.L. şi chiar secţiei comerciale.

Tot în vederea îndrumării organizaţiilor comerciale locale, secţia comercială regională ascultă periodic dări de seamă ale tovarăşilor din cadrul O.C.L., ceea ce contribuie la o mai bună cunoaştere de către secţia comercială a problemelor ivite, ajutînd în acelaşi timp la rezolvarea lor. Totodată, aceste dări de seamă constituie şi un schimb de experienţă între cei care au de îndrumat unităţi comerciale.

Trebuie spus că deşi această metodă a dat rezultate bune, totuşi nu în suficientă măsură ea este practicată în tot cuprinsul regiunii; faptul că se foloseşte temeinic în Oraşul Stalin, şi în unele centre muncitoreşti, contribuind la o satisfăcătoare activitate a organizaţiilor comerciale locale respective, impune comitetului executiv regional şi secţiei comerciale să se preocupe temeinic de aplicarea ei în mod sistematic în întreg cuprinsul regiunii. De asemenea, este necesar să se asigure cu regularitate participarea conducerilor O.C.L. la şedinţele comitetului executiv în care se discută problemele activităţii comerciale. În felul acesta munca de îndrumare a secţiei comerciale de către comitetul executiv ar da roade mai bune, permiţînd comitetului executiv să cunoască multiplele aspecte ridicate de aprovizionarea populaţiei din regiune.

Satisfacerea cerinţelor cumpărătorilor

Odată cu desfiinţarea cartelelor, consumatorul a devenit mai exigent, se uită cu mai multă atenţie la calitatea mărfii, pretinde o mai mare varietate de sortimente. Acestor probleme, secţia comercială a căutat să le dea o rezolvare cît mai bună.

În acest sens, trebuie menţionată preocuparea de a se urmări îndeplinirea contractelor, iar pe de altă parte lărgirea continuă a acestora. Prin delegaţii săi pe lîngă bazele Ministerului Industriei Uşoare şi ale Ministerului Industriei Alimentare, secţia comercială cunoaşte decadal situaţia livrărilor către organizaţiile comerciale locale, putînd interveni ori de cîte ori se constată o nerespectare de termen, cantitativă sau calitativă a contractelor respective.

De asemenea, secţia comercială caută să mărească numărul acestor contracte pentru a putea aduce în comerţ produse mai multe şi variate. O bună iniţiativă în această problemă o constituie organizarea unei expoziţii a produselor industriei locale, cooperaţiei meşteşugăreşti şi unităţilor de producţie ale cooperaţiei de consum, la care participă reprezentanţi ai O.C.L. Cunoscînd producţia industriei locale, a cooperaţiei meşteşugăreşti şi unităţilor de producţie ale cooperaţiei de consum din regiune, organizaţiile comerciale vor putea încheia noi contracte, indicînd în acelaşi timp ce produse se cer de către populaţie, sortimentele necesare, etc.

Pe aceeaşi linie se situează şi acţiunea de contractare a producţiei secţiilor de bunuri de larg consum ale întreprinderilor republicane din regiune. Astfel, se pun la dispoziţia consumatorilor o serie de produse utile, a căror fabricare nu se poate obţine în unităţile industriale cu caracter local.

Dar concomitent cu lărgirea contractelor şi aducerea în comerţ a unui număr mai mare de sortimente, se impune şi asigurarea unei bune distribuiri a produselor, exercitării unui comerţ civilizat, socialist.

Începînd cu prezentarea mărfurilor şi continuînd cu deservirea consumatorului, este necesară o muncă intensă. Şi această problemă a fost tratată cu seriozitate de secţia comercială regională. În marea majoritate a oraşelor regiunii, magazinele au depus stăruinţă în prezentarea mărfurilor. Peste tot întîlneşti vitrine aranjate cu gust, prezentînd produse de sezon, în chip cît mai atrăgător. Au fost organizate magazine-expoziţii, cu confecţii pentru copii, pentru bărbaţi şi pentru femei.

Cu multă atenţie se ocupă secţia comercială de asigurarea unei cît mai bune deserviri a consumatorilor. Delegaţi din cadrul secţiei comerciale participă la şedinţele de producţie ale unităţilor, punînd în discuţie atitudinea lucrătorilor din comerţul socialist. Se organizează consfătuiri cu consumatorii cum ar fi cele din Oraşul Stalin, Sibiu, Făgăraş, etc., în cadrul cărora gestionari de magazine prezintă referate în faţa cetăţenilor. În discuţii, oamenii muncii critică atitudinile unor lucrători din unităţile comerciale, cerînd luarea de măsuri împotriva celor care au dovedit abateri grave.

Unele lipsuri ce se cer remediate

Realizările dobîndite în ultimul timp de către comitetul executiv al sfatului popular regional Stalin prin secţia sa comercială în ceea ce priveşte îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei, sînt evidente şi dovedesc temeinica activitate dusă în acest sens. Ar fi însă greşit să se creadă că în regiunea Stalin s-a făcut totul în problema aprovizionării.

Principala lipsă în această chestiune o constituie lipsa de legătură dintre sfatul popular şi masele de cetăţeni. Deşi aportul comisiei permanente respective ar fi fost necesar, în special în ceea ce priveşte descoperirea şi valorificarea unor resurse locale menite a contribui la o aprovizionare mai bună, totuşi comitetul executiv regional nu acordă atenţia cuvenită activităţii şi ajutorului comisiei permanente. Lipsa de activitate a comisiei permanente nu a atras atenţia comitetului executiv, iar lîncezeala în care se află aceasta este şi mai condamnabilă ştiind că printre membrii ei se numără însuşi şeful secţiei comerciale, tov. Ion Neamţu.

În munca comitetului executiv regional şi a secţiei comerciale este de un real folos cunoaşterea activităţii echipelor de control obştesc de pe lîngă comitetele sindicale din întreprinderi. Cu toate acestea, activitatea şi sezisările echipelor de control obştesc nu sînt cunoscute nici măcar de şeful secţiei comerciale, care în asemenea probleme îţi indică să iei legătura cu sfaturile populare orăşeneşti. Aici ar fi necesară stabilirea unei legături permanente cu Consiliul Sindical regional pentru întocmirea unui plan comun de acţiune al controlului obştesc.

Tot ca o lipsă care poate fi lesne înlăturată printr-o mai puternică legătură cu masele este şi nefolosirea resurselor locale în scopul producerii unor mărfuri ce lipsesc adesea de pe piaţă. Aşa de pildă, nu ar fi nici o greutate ca luînd legătura cu industria locală să se producă perii de frecat scînduri, mături, etc.

Succesele dobîndite în aprovizionarea populaţiei, dovedesc posibilităţile largi existente în regiunea Stalin, activitatea rodnică pe care o depun comitetul executiv regional şi secţia comercială. Lipsurile încă existente pot fi de asemenea remediate în scurt timp. De aceea se impune comitetului executiv regional să-şi îmbogăţească activitatea, asigurînd o continuă creştere a nivelului aprovizionării populaţiei muncitoare din cuprinsul regiunii.

H. ŞAICU

Scrisoare către redacţie

Poate încă azi

Pentru a rezolva o problemă în legătură cu locuinţa mea, a trebuit să adresez o cerere serviciului de gospodărie locativă al raionului „1 Mai" din Capitală.

Am găsit acolo o mulţime de oameni care la fel ca şi mine doreau să depună cereri. La acest serviciu însă, depunerea unei cereri nu este o operaţie atît de simplă cum mi-o închipuiam eu. A fost necesar să pierd nici mai mult, nici mai puţin decît 6 ore. Mi s-a spus tot atunci (14 ianuarie 1955) că trebuie să vin după rezultat cu trei zile mai tîrziu.

În ziua de 17 a aceleiaşi luni, aşa cum am fost sfătuit, m-am prezentat pentru primirea răspunsului. Am fost însă amînat să vin peste alte două zile.

Am revenit şi un tovarăş mi-a spus că trebuie să aştept la un ghişeu unde voi fi strigat pentru că hîrtia va fi lucrată de faţă cu mine. Fiind grăbit, am întrebat funcţionarul dacă va trebui să aştept mult timp.

— Poate veţi fi chemat încă azi — a fost răspunsul lui.

Am stat şi atunci şase ore fără nici un rezultat.

Situaţia mea — ca şi a multora dintre cetăţenii care aşteptau alături de mine — era clară şi nu necesita vreme îndelungată pentru rezolvarea ei. Dacă comitetul executiv al sfatului popular ar calcula însă numărul de ore pe care diferiţi oameni ai muncii le pierd la acest serviciu, cred că s-ar gîndi că asemenea chestiuni pot fi soluţionate trimiţîndu-se cetăţenilor rezultatele prin poştă sau ar găsi alt procedeu.

EUGEN IAROVICI
conferenţiar la Institutul „I. L. Caragiale"-Bucureşti

NOTA REDACŢIEI. — Redacţia a primit astfel de sezisări şi din partea altor cititori care arătau că la celelalte servicii raionale de gospodărie locativă din Capitală există acelaşi stil anarhic de muncă. Nu este admisibil ca pentru predarea unei cereri sau obţinerea unui rezultat să se piardă nenumărate ore în dauna producţiei.

Sfatul popular al Capitalei trebuie să ia neîntîrziat măsuri pentru a se pune capăt acestei situaţii.

Întovărăşiri pentru creşterea oilor

Ţăranii muncitori din comunele Slătioara şi Bărbăteşti, raionul Horezu, sînt cunoscuţi ca agricultori destoinici dar şi ca buni crescători de vite, în special de oi. Totuşi, această din urmă ocupaţie a lor nu prea dădea rezultate. Asta din cauză că — după o veche tradiţie — ţăranii muncitori din cele două comune încredinţau oile pe timpul verii chiaburilor. „Tradiţia" asta a durat pînă într-o zi. Datorită muncii politice desfăşurată de comunişti, ţăranii muncitori din Slătioara şi Bărbăteşti, au început să-şi dea seama că-şi pot creşte oile şi altfel — anume întovărăşindu-se pentru a se ocupa ei de îngrijirea oilor. Chiaburii Victor Angelescu, Moraru C. Chebeş, Tache Milea şi alţii din satul Milostea, precum şi Dumitru Mihăilescu din comuna Bărbăteşti, au încercat să îndepărteze pe ţărani de întovărăşire, lansînd o serie de zvonuri duşmănoase. Comuniştii în frunte cu Ion Diţă, Mihai Tomescu şi alţii din satul Milostea, comuna Slătioara, precum şi ţăranii muncitori ca Vasile Mărăscu şi alţii din comuna Bărbăteşti, au dus muncă neobosită pentru combaterea zvonurilor duşmănoase, pentru lămurirea oamenilor asupra avantajelor întovărăşirii. Datorită lor cît şi sprijinului primit de la organele raionale de partid şi de stat, în trei sate din cele două comune au luat fiinţă zilele trecute întovărăşiri pentru creşterea oilor.

În satul Fometeşti din comuna Slătioara s-au înscris în întovărăşire 83 de familii de ţărani muncitori care au adunat la un loc 350 de oi şi peste 10 ha. teren. Celelalte două sînt una în satul Milostea din comuna Slătioara şi alta în comuna Bărbăteşti. În aceste două întovărăşiri s-au înscris 81 şi respectiv 75 de familii.

PETRE RADULESCU
corespondent voluntar

FOILETON

„Lupul moralist"

Întîmplarea pe care vreau să v-o istorisesc am aflat-o nu de mult din gura unui cetăţean tare şugubăţ. Nici nu-şi terminase bine omul povestirea că imediat mi-a venit în minte una din nemuritoarele fabule scrise de Grigore Alexandrescu acum mai bine de un veac. Fabula „Lupul moralist" — că despre ea este vorba — am citit-o, ce-i drept, mai de mult. Dar prea avea mare asemănare cu păţania directorului ca să nu mi-o amintesc în toate amănuntele.

Directorul din întîmplarea noastră, să-i zicem Ion Niţă, este un om tare gospodar. Ce-i al lui e-al lui. Nu-i place omului risipa şi pace. Şi numai el ştie cît s-a zbătut să-i facă şi pe ceilalţi din întreprinderea pe care o conduce să înţeleagă importanţa economiilor. Ion Niţă, nu pierdea nici o ocazie să amintească subalternilor să gospodărească cu chibzuială materia primă şi banii întreprinderii. La fiecare şedinţă de producţie, în adunările sindicale, la şedinţele colectivului de conducere, problema economiilor era veşnic discutată din iniţiativa directorului.

Şi să nu credeţi că o astfel de perseverenţă nu şi-a arătat roadele. Dar nu ştiţi cum se întîmplă? Atunci cînd te aştepţi mai puţin, atunci cînd toate ţi se par că merg bine, atunci se nimereşte şi cîte o încurcătură care te face să nu mai ştii ce să crezi. Dar să vă spun ce s-a întîmplat. Într-o bună zi a ajuns la urechile directorului o veste care l-a făcut să-şi piardă cumpătul. De enervat ce era îi tremura şi mîna cu care îşi ţinea ţigara.

Auzi dumneata, după atîtea prelucrări în şedinţe, după atîta amar de timp de cînd buna rînduială se întronase în întreprindere, să-i facă Mihai Precup un asemenea pocinog.

Mihai Precup, unul din şoferii întreprinderii a greşit într-adevăr. A transportat omul cu autocamionul întreprinderii, cu benzină plătită de întreprindere, lemnele cumpărate de el de la depozit pînă acasă. Judecaţi

şi dumneavoastră dacă directorul Ion Niţă nu a avut dreptate cînd a trimis pe vinovat în faţa consiliului de judecată tovărăşească din întreprindere?

Şi nici n-au trecut bine două zile şi consiliul de judecată tovărăşească s-a întrunit. Martorul acuzării a fost directorul întreprinderii. Ion Niţă s-a întrecut pe sine cu această ocazie. A vorbit o frumuseţe! Niciodată parcă nu a pus atîta patos ca atunci cînd a vorbit despre economia de benzină. „Pe cine aţi mai văzut voi tovarăşi că utilizează mijloace de transport şi benzina întreprinderii în scopuri personale? Nu trebuie să fim îngăduitori tovarăşi, cu astfel de elemente indiferent ce muncă ar avea".

Întreaga adunare l-a ascultat cu luare aminte pe director şi i-a dat dreptate. Şoferul vinovat de risipă, care a confundat bunurile întreprinderii cu cele ale lui, merita să fie pe drept cuvînt sancţionat.

Şi ca deobicei i s-a dat cuvîntul şi celui împricinat. Mihai Precup n-a spus multe. În puţine cuvinte şi-a recunoscut omul greşeala şi a promis adunării că nu va mai face astfel de lucruri. Înainte de a sta jos a mai adăugat însă ceva. Şi de aici se trage tot necazul. Fără să-şi scuze propria-i greşală, şoferul a ţinut să amintească adunării cîte ceva. În primul rînd de cele două drumuri făcute tot cu autocamionul întreprinderii pentru tov. director cînd şi-a transportat mobila de la gară; în al doilea rînd transportul făcut cu cîţiva saci de cartofi din piaţă la tov. ing. şef acasă; în al treilea rînd pentru tov. contabil şef... Şi tot aşa un pomelnic întreg.

În sala de şedinţe se făcuse mai linişte ca de obicei. Doar în primul rînd de scaune, directorul fusese cuprins de un brusc acces de tuse.

După cum aţi bănuit, morala povestirii de mai sus nu este prea departe de cea a fabulei cu lupul moralist. Cînd tu însuţi, fie chiar director, nu te supui disciplinei pe care o predici, nu poţi judeca pe altul pentru un lucru asemănător. Disciplina, şi pentru director şi pentru şofer, este una şi aceeaşi. Nu-i aşa tov. director Ion Niţă şi toţi cei care aţi mai procedat ca el?

FR. KLINGER

Răsadniţa uzinei

Un petec de pămînt de cîteva sute de metri pătraţi separat de restul curţii printr-o îngrăditură de ostreţe de brad. Aici sînt răsadniţele. În aer se simte respiraţia puternică, zbuciumată, a uzinelor. Inginera se opri în dreptul unui maldăr de rogojini. Iată, aşa dar, unde avea să-şi înceapă munca de inginer horti-viticultor ea, Cornelia Florescu. Visase în timpul anilor de studenţie şi chiar mai înainte, să lucreze într-o seră modernă, să conducă munca a zeci de oameni cărora să le dea explicaţii, îndrumări. Dar visele astea le putea oare înfăptui aci, pe bucăţica asta de pămînt?...

Se apleacă asupra unei răsadniţe. Ridică rama cu geamuri şi un val de căldură îi mîngîie plăcut obrajii. Pămîntul începuse să se crape sub apăsarea seminţelor trezite la viaţă, care-şi împingeau colţii cu putere în sus, spre lumină. Scurmă puţin cu degetul, să vadă ce seminţe erau. Seminţe de varză. Zîmbi uitîndu-se la firicelele plăpînde, abia vizibile, ale răsadurilor. Acum nu se gîndea decît la ele. Răsadurilor le trebuie lumină. Şi se apucă să dezvelească răsadniţa.

Aşa o găsi pe inginera Cornelia Florescu, Ştefan Comanov, maistrul grădinar al gospodăriei anexe a uzinelor „Republica", un om cu tîmplele încărunţite, care de cînd se ştie tot în grădina de zarzavat s-a aflat. Un timp Ştefan Comanov şezu locului şi o privi. O fi inginera noastră, îşi spuse el. Apoi i se adresă:

— Bună dimineaţa. Sînteţi inginerul nostru pentru grădinărie? Bine aţi venit. Răsadniţa asta am pus-o de probă, dar poate e timpul să le punem şi pe celelalte...

Inginera se uită cu interes la vorbăreţul ei interlocutor, care arăta a fi foarte prietenos.

— Da, eu sînt inginerul. Dumneata lucrezi, cred, de mult în gospodărie. N-ai vrea să-mi povesteşti şi mie ce se face în mod obişnuit pe aici?

— Apoi, cum să spun, eu lucrez de 10 ani la grădina uzinei. Cred că oi fi aflat de la birouri. Avem trei trupuri de pămînt ale gospodăriei, în total vreo 47 de hectare de grădinărie. Apoi, mai sînt vreo 150—200 cultivatori de legume pe loturi individuale, muncitori din uzină. Acum, în săptămînile de la începutul primăverii, trebuie să pregătim răsaduri pentru toată această întindere de pămînt.

Comanov îi istorisi pe îndelete cum au construit ei răsadniţele, fără gunoi de grajd, încălzite cu serpentine de apă caldă, aşa cum i-a îndrumat un profesor inginer de la minister. Apoi cum au pregătit primele ghivece nutritive, tot în anul trecut.

— Munca noastră e grea, dar cînd te gîndeşti cu cîtă bucurie vor primi muncitorii trufandalele noastre şi răsaduri zdravene pentru grădinile lor de legume... Anul ăsta vrem să le facem şi o surpriză. Am adus şi nişte seminţe de flori. E o veche pasiune a mea. Ia gîndeşte-te, în faţa uzinelor o să se întindă un covor multicolor de flori, ţesut în rînduri mari, ca într-un parc. O să fie frumos.

★

De la ziua aceea, prima zi de muncă în răsadniţa uzinei a inginerei Cornelia Florescu, au trecut vreo trei săptămîni. În nouă dintre cele 18 răsadniţe au fost semănate seminţele, iar în şase au crescut de cîţiva centimetri. Cît e ziua de mare, pe petecul acesta de pămînt se desfăşoară o muncă intensă, care uneori se prelungeşte în noapte, pentru ca din fiecare sămînţă să crească un răsad viguros, o plantă care să dea rod bogat. Varză, conopidă, roşii, vinete, legume de toate soiurile au fost semănate în răsadniţe. Vreo două duzini de oameni stau aplecaţi deasupra răsadniţelor, veghează ca răsadurile să aibă apă, lumină şi căldură suficientă. Inginera e mereu printre ei, cînd la o răsadniţă, cînd la alta. Oamenii îi pun fel de fel de întrebări. Cum să facă repicatul, răritul, cînd să dea lumină, cînd e mai potrivit să aerisească răsadurile. Ea dă îndrumări, controlează, participă cu entuziasm la munca de pregătire a răsadurilor pentru legume şi zarzavaturi.

De curînd, Cornelia Florescu a avut prilejul să cunoască pe cîţiva dintre cultivatorii de legume pe loturi individuale, fruntaşi printre legumicultorii uzinei. Lăcătuşul Anton Ştefănescu, maistrul Alexandru Cosma, muncitorul Mihai Jarcă, Vasile Dinu, care au obţinut anul trecut peste 1000 de kilograme de legume şi zarzavaturi de pe loturile individuale veniseră să se intereseze de situaţia răsadurilor.

— Priviţi-le, tovarăşi, sînt mari şi frumoase. Curînd o să vină timpul să le răsădiţi în răzoare.

Apoi au vorbit mult despre legume, despre metodele avansate. Inginera Cornelia Florescu e hotărîtă ca atît în cadrul gospodăriei anexe, cît şi printre cultivatorii de loturi individuale să răspîndească metoda avansată de cultivare a dovleceilor şi castraveţilor în cuiburi calde, pentru obţinerea trufandalelor şi o altă metodă, aceea a forţării dezvoltării culturilor. Pentru lucrul acesta a intervenit pe lîngă secţia agricolă a sfatului popular „23 August", să capete cantităţi suficiente de mraniţă şi îngrăşăminte naturale.

Acum inginera Cornelia Florescu se simte legată strîns de bucata aceea de pămînt de cîteva sute de metri pătraţi din curtea uzinei, de răsadniţă. Ea, Comanov şi ceilalţi oameni care lucrează la răsadniţă sînt conştienţi de răspunderea ce o poartă, aceea de a asigura aprovizionarea cu legume şi zarzavaturi a cantinei, aprovizionarea muncitorilor cu răsaduri de calitate pentru cultivarea loturilor lor individuale de grădinărit.

I. CIMPEANU

★ ★ ★

Calea înfloririi gospodăriei colective

Convorbire cu tovarăşul P. PRECUP
preşedintele gospodăriei colective din Ideciu de Sus, raionul Reghin

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective constituie condiţia de bază a înfloririi lor, condiţia de bază a creşterii bunăstării colectiviştilor. Pentru a înlesni din acest punct de vedere un schimb de experienţă între unităţile mai avansate şi cele rămase în urmă publicăm mai jos convorbirea cu preşedintele gospodăriei colective din comuna Ideciu de Sus.

ÎNTREBARE: Cînd şi în ce condiţii s-a pus la Dvs. pentru prima dată problema dezvoltării multilaterale a gospodăriei colective?

RASPUNS: Chiar de la început. Însă una este a face planuri şi alta a trece la fapte. Noi ne-am gîndit să ne dezvoltăm gospodăria şi chiar din primul an eram gata să ne apucăm de treabă. Dar aşa ceva n-a fost atunci cu putinţă. Asta, pentru că printre noi se strecuraseră o seamă de elemente duşmănoase care ne puneau beţe în roate. Ioan N. Mîndilă, bunăoară, deţinea postul de contabil şi de pe această poziţie ne crea fel de fel de greutăţi. Şi nu era singurul.

Cam după vreun an ne-am dat seama de situaţie. Am luat măsuri numaidecît pentru scoaterea din gospodărie a elementelor duşmănoase. După aceasta am putut să ne apucăm să înfăptuim nestingheriţi planurile noastre, să creăm şi să începem a dezvolta ramurile pe care le avem astăzi şi cu care ne mîndrim.

ÎNTREBARE: Pentru că a venit vorba, care sînt aceste ramuri şi ce venituri, evaluate în bani, v-au adus ele de la înfiinţare şi pînă acum?

RASPUNS: În primul rînd am să vă vorbesc despre turmă. Nu-i mare. Numără 300 de oi şi o avem de doi ani şi mai bine. Avem de la ea lînă, miei, brînză, etc., în valoare de zeci de mii lei anual. După socotelile noastre, în doi ani de zile, oile ne-au adus cam o sută de mii lei. Asta, afară de produsele pe care le-am distribuit membrilor pentru zilele-muncă. Avem apoi o crescătorie de porci. Ne-am îngrijit şi am crescut 20 scroafe de soi bun, pe care le-am lăsat de prăsilă. În doi ani ele ne-au dat cam 500 de purcei pe care, valorificîndu-i, fie ca sugaci, fie ca grăsuni, am realizat aproape două sute mii lei. După aceea, vine stupina. Numără circa 37 familii de albine. În cei trei ani de cînd o avem, ne-a dat aproape 400 kg. miere.

În toţi anii aceştia, am acordat o grijă deosebită şi legumelor şi zarzavaturilor. Cultivăm pe o suprafaţă de mai multe hectare: ardei, ceapă, varză, etc. Grădina de legume ne-a furnizat pînă acum produse în valoare de peste 248.000 lei. La îndemnul inginerilor agronomi am început să ne ocupăm şi cu cultivarea plantelor tehnice. Am pus şi punem în special sfecla de zahăr. În 1954 am realizat cîte 34.500 kg. sfeclă de zahăr la hectar de pe o suprafaţă de şase hectare. Pe plantele tehnice cultivate, am căpătat în aceşti ani aproape 150.000 lei.

Ţin să spun însă că atenţia pe care am acordat-o ramurii zootehnice, celei legumicole sau plantelor tehnice, nu ne-a împiedicat să ne îngrijim de ramura, ca să mă exprim aşa, tradiţională, ramura cerealieră. Dimpotrivă, în aceşti ani, grija noastră pentru cultivarea unor cereale ca: grîul, porumbul, orzul, ovăzul, etc., a sporit mult. Drept dovadă, aş putea să aduc preocuparea noastră pentru aplicarea unor metode înaintate cum ar fi: semănatul în cruce, semănatul în cuiburi aşezate în pătrat, iarovizarea, etc. Dar ceea ce subliniază cel mai bine această grijă a noastră este faptul că în toţi aceşti ani cantitatea de cereale rezultată pe ogoarele noastre, a întrecut cu mult cerinţele pe care le aveam, dîndu-ne posibilitatea să valorificăm din ele circa patru vagoane.

Acum în urma consfătuirii cu fruntaşii recoltelor, care a avut loc nu de mult la Bucureşti, vom da acestei ramuri o atenţie şi mai mare. Ne vom strădui să muncim în aşa fel încît producţia medie de 2000 kg porumb boabe la ha., să fie nu numai atinsă ci şi depăşită. În acelaşi timp vom căuta să ridicăm producţia la grîu, orz, ovăz ca şi la toate celelalte plante pe care le cultivăm.

ÎNTREBARE: Care au fost factorii de care aţi ţinut seama la înfiinţarea ramurilor de producţie şi ce măsuri aţi luat pentru a asigura dezvoltarea acestor ramuri?

RASPUNS: Cît priveşte prima parte a întrebării, voi răspunde scurt: factorii de care am ţinut seama au fost în primul rînd, condiţiile naturale de la noi. Ori condiţii am avut şi avem pentru fiecare din ramurile enumerate. Pentru oi, bunăoară, există păşune mănoasă şi apropiată. Pentru porci, pentru gîşte şi pentru grădina de zarzavat, avem în apropiere Mureşul şi Ideceiu, precum şi luncile acestor două ape. Pentru stupi avem o livadă, pentru sfecla de zahăr pămînt bogat în materii hrănitoare.

Acum, despre măsuri. Aici voi avea ceva mai multe de spus. În primul rînd, aş vrea să vorbesc despre pregătirea bazei furajere. N-aş putea să spun că nu ne-am interesat de ea. Aveam la început şi avem şi acum 46 ha. iarbă naturală. Am căutat să folosim acest loc mai mult pentru producerea fînului. Totuşi nutreţul produs nu ne ajungea. De aceea, încă din anul 1952, am căutat să semănăm trifoi şi lucernă. Am pus mai întîi şase hectare, apoi unsprezece şi în sfîrşit şaptesprezece. Deosebit, ne-am apucat să punem în valoare frunzele de sfeclă de zahăr şi pleava de ovăz, murăndu-le în silozuri şi obţinînd astfel un furaj minunat. Totuşi baza furajeră s-a dovedit insuficientă. Această deficienţă am sezisat-o abia anul trecut. Din cauza aceasta, n-am putut să dezvoltăm cît ar fi trebuit ferma de vaci. Avem abia şase-şapte vaci cu lapte şi foarte puţin tineret bovin. Vom căuta să luăm măsuri pentru lichidarea acestui neajuns.

O a doua măsură care s-a cerut luată a fost în legătură cu construcţiile. Într-un timp foarte scurt, au fost ridicate douăsprezece acareturi, printre care: o cocină, un saivan, o casă de stupi şi altele.

Pentru a deservi dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, a trebuit să ne ocupăm şi de calificarea oamenilor. Am trimis la şcoli speciale trei brigadieri care au muncit cu sîrguinţă, acumulînd cunoştinţe ce le dau putinţa să se descurce destul de bine în problemele pe care le au de rezolvat. Dar nu ne-am mulţumit numai cu atît. Am căutat să ridicăm nivelul profesional al tuturor colectiviştilor. Pentru aceasta, în anii din urmă am înfiinţat cursuri cu caracter agrozootehnic la care au participat majoritatea colectiviştilor. Un asemenea curs funcţionează şi anul acesta.

În sfîrşit, problema care ne-a dat cel mai mult de furcă — şi de asta am şi lăsat-o la urmă — a fost organizarea muncii. După cum am mai spus, la început se strecuraseră în colectiv o seamă de elemente duşmănoase. Acestea n-au stat degeaba. Cît au putut, au căutat să samene printre colectivişti vrajbă şi dezbinare, să provoace haos. De aceea cînd ne-am apucat de muncit am avut foarte multe greutăţi în organizarea brigăzilor. Anumiţi membri nu voiau să stea în brigăzile în care erau repartizaţi, se schimbau aproape zilnic din echipă în echipă. Pînă la urmă, am izbutit totuşi să punem capăt acestor fenomene nesănătoase, ducînd cu oamenii muncă de lămurire şi căutînd să respectăm prevederile statutului model. În ultimii doi ani mai ales, brigăzile şi-au menţinut stabilitatea şi ca o primă consecinţă a acestui fapt, au putut să pornească între ele o întrecere socialistă care a dat rezultate foarte bune.

ÎNTREBARE: Şi acum, în încheiere, aţi putea să ne arătaţi cum a influenţat dezvoltarea ramurilor amintite asupra creşterii puterii economice a gospodăriei şi sporirii bunăstării colectiviştilor?

RASPUNS: Sigur. Chiar îmi pare bine că aţi adus vorba despre asta. Îmi pare bine deoarece cele arătate, fără adăugarea foloaselor ce le-am avut şi le avem noi, ar semăna cu o casă fără acoperiş. Ori casa noastră are un acoperiş minunat. Dezvoltarea multilaterală a gospodăriei a avut înrîurire în primul rînd asupra avutului obştesc. De cînd am înfiinţat ramurile amintite şi pînă acum, avutul nostru obştesc s-a dublat. Dacă în 1951 valora 204.000 lei, acum valoarea lui s-a ridicat la 566.000 lei. Apoi, dezvoltarea multilaterală a gospodăriei a dus la creşterea valorii zilei-muncă. Şi în această privinţă avem de-a face cu valori care în decurs de trei ani au devenit mai mult decît duble. Anume, în 1951, ziua-muncă valora în gospodăria noastră 22 lei, iar în 1954—53 lei. La aceste două exemple aş mai putea adăuga un al treilea. Pe lîngă produse, oamenii au început să primească pentru zilele-muncă şi bani. În 1951 s-a cuvenit oamenilor pentru fiecare zi-muncă cîte 0,70 lei. După trei ani, suma s-a ridicat la 5 lei. Pentru a pricepe şi mai bine rezultatele bune pe care le-am avut noi de pe urma dezvoltării multilaterale a gospodăriei, ar trebui să mergem prin gospodărie şi prin sat. Am putea constata că am cumpărat un camion „Molotov", că Ioachim Suciu şi-a făcut casă, că numeroşi colectivişti şi-au luat vaci, porci şi altele.

În concluzie, pot să spun că dezvoltarea multilaterală, este cheia înfloririi gospodăriei colective, cheia creşterii bunăstării colectiviştilor. Te străduieşti să ai această cheie, poţi să mergi înainte. N-o ai, baţi pasul pe loc. După cum s-a văzut, noi ne-am dat şi ne dăm silinţa s-o avem. Şi n-ar fi rău dacă şi alţi colectivişti din alte unităţi ar face la fel.

CĂRŢI NOI

ÎN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICA
au apărut:

V. K. KOZLOV — Ce sînt naţiunile burgheze şi ce sînt naţiunile socialiste
(În ajutorul celor care studiază materialismul dialectic şi materialismul istoric)
60 pag. — 90 bani

A. ARZUMANEAN — Ce este imperialismul
(Biblioteca populară de marxism-leninism)
84 pag. — 1,35 lei

Simpozion cu tema „Construirea vieții noi în R. P. Chineză"

Luni după amiază în sala Excelsior a avut loc un simpozion cu tema „Construirea vieții noi în R.P. Chineză", organizat de cabinetul de partid al Comitetului raional P.M.R. „I. V. Stalin". Vorbitorii au expus, în fața unei numeroase asistențe formată din activiști de partid, muncitori, intelectuali, militari, studenți, etc. aspecte oglindind uriașul ritm de dezvoltare a Chinei noi.

Tov. ing. Șt. Bălan, vorbind despre dezvoltarea Chinei noi pe tărîm economic, a subliniat succesul marei opere de construcție planificată care a început în 1953. China se transformă într-o țară cu puternică industrie socialistă, cu agricultură modernă, mecanizată.

Vorbitorul a relevat marele ajutor dat Chinei de U.R.S.S. prin materii prime, mașini, documentație, specialiști, etc. El a scos în relief ajutorul pe care l-a dat U.R.S.S. Chinei pentru înfăptuirea unor mari obiective ale economiei chineze: fabrici, uzine, mari construcții hidraulice, etc.

Despre oamenii din China de astăzi, oameni în care apar tot mai clar trăsăturile omului nou, al epocii socialiste, a vorbit tov. prof. I. Vitner. El a descris lupta eroică a oamenilor din Nankin, care vara trecută au avut să facă față celei mai violente inundații provocate de fluviul Iantzetzian de 100 de ani încoace. Acești oameni noi nu vor duce o luptă mai puțin dîrză atunci cînd dușmanii poporului chinez ar voi să se așeze în calea fericirii lui, cucerită după atîtea secole de întuneric și asuprire.

Scriitorul V. Em. Galan a descris viața unei organizații de partid sătești din China, exemplificînd cu însuși satul în care s-a născut președintele Mao Țze-dun.

Scriitorul Eusebiu Camilar a vorbit despre activitatea desfășurată pentru rezolvarea problemei naționale în China nouă, unde minoritățile naționale trăiesc astăzi o viață de deplină egalitate în drepturi cu poporul chinez.

Tov. I. Fintinaru, redactor al ziarului „Scînteia", a subliniat că la fiecare pas, pe vasta întindere a Chinei, îți dai seama de rolul uriaș al Partidului Comunist Chinez în obținerea epocalei victorii a revoluției chineze, în marea operă de reconstrucție a țării, în făurirea omului nou, constructor al socialismului.

In încheiere vorbitorul a arătat că lozinca ce mobilizează astăzi întregul popor chinez este eliberarea Taivanului de bandele ciankaișiste și de imperialiștii americani.

Cuvîntările rostite au fost viu aplaudate de asistență. (Agerpres)

—o—

SPORT

Ceva despre sportivitate

Se vorbește curent în acest început de sezon fotbalistic de preocuparea mereu mai accentuată ce trebuie să existe pentru sportivitate. E limpede pentru oricine că existența permanentă a unei asemenea preocupări, pașii făcuți în această direcție, înseamnă în fapt o contribuție la ridicarea calitativă a fotbalului nostru.

Primele două etape ale campionatului categoriei A de fotbal, prin felul cum s-au desfășurat, au arătat că jucătorii, antrenorii, colectivele, au răspuns în marea lor majoritate chemării ce le-a fost adresată de marele public. Totuși, pe ici-colo, au apărut unele manifestări care nu țin de sportivitate și despre care e drept că altădată nu s-ar fi făcut caz cît de cît, pentru că erau considerate cu totul de neglijat în ansamblul abaterilor ce se săvîrșeau. Astăzi însă e bine să nu se treacă ușor peste ele, tocmai pentru faptul că răzlețe cum sînt pot fi lesne înlăturate.

Duminică, bunăoară, în partida de campionat Progresul—Locomotiva Timișoara, disputată în Capitală, am surprins o asemenea atitudine repetată de doi jucători, Ozon (Progresul) și Iosif Covaci (Locomotiva Timișoara), care sînt și căpitanii de echipă ai formațiilor respective.

Ambii jucători s-au străduit și au reușit în general să facă față sarcinii lor de „căpitani". In special Ozon a fost o revelație din cele mai plăcute, pentru felul cum a reușit să strunească în limitele sportivității fugosul lui temperament, care i-a jucat atîtea feste pînă acum, ca și pentru felul cum s-a străduit să păstreze moralul coechipierilor lui în momente grele.

Iosif Covaci și Ozon, jucători cu vastă experiență, însă au încercat și au reușit să înșele pe arbitrul conducător al partidei, clujeanul Adalbert Varga, trucînd fiecare cîte un fault — cu o căzătură spectaculoasă — în imediata apropiere a careului de „16 metri". Lipsa de experiență a arbitrului conducător sau „măiestria" cu care jucătorii în cauză au trucat scena, sau poate și una și alta, au făcut ca pe rînd Progresul (în repriza întîia) și Locomotiva (în repriza a doua) să beneficieze de cîte o lovitură de penalizare periculoasă care, din fericire, n-au influențat asupra rezultatului partidei, nefiind transformate.

Faptele rămîn însă fapte și trebuie comentate ca atare E lipsă de sportivitate nu numai cînd îți lovești intenționat adversarul, gesticulezi sau vorbești pe teren; ci și atunci cînd încerci să creezi un avantaj pentru echipa ta, recurgînd la înșelătorii.

Iosif Covaci și Ozon au uitat duminică, pentru o clipă, ce așteaptă marea masă de sportivi de la ei, datoria ce le-o incumbă situația lor de căpitani de echipă. Am socotit, de aceea, necesar să le-o reamintim pentru că, jucători fruntași ai fotbalului nostru ei trebuie să fie exemplu pe teren.

Știri

● Ziua de 14 martie a fost o zi deosebită pentru amatorii de șah din Moscova; s-a desfășurat cea de a 19-a și ultima rundă din cadrul celui de al 22-lea campionat de șah al Uniunii Sovietice.

In partida cu Keres, Botvinik a ales o variantă de atac în apărarea franceză, în ciuda riscurilor pe care le prezintă această deschidere. După ce a pierdut un pion, Botvinik a comis o altă inexactitate și la mutarea 27 s-a recunoscut învins.

In partida Taimanov-Smislov la mutarea 27, cei doi parteneri au căzut de acord asupra remizei Smislov a totalizat 12 puncte la fel ca Gheller, dar locul său în clasament va fi decis de partidele Antoșin-Gheller și Lisițin-Spasski care au fost întrerupte.

● După cum s-a anunțat, echipa de hochei pe gheață a Norvegiei se află în turneu în R. Cehoslovacă. Zilele trecute hocheiștii norvegieni au jucat la Pizen cu echipa locală „Spartak" Uzinele Lenin. Victoria a revenit hocheiștilor cehoslovaci cu scorul de 12-2 (2—1, 1—1, 9—0).

● In continuarea turneului pe care-l întreprinde în India, la 13 martie echipa sovietică de volei „Spartak" Kiev a întîlnit echipa selecționată a Indiei.

Jocul a prilejuit o luptă sportivă dintre cele mai dîrze și a luat sfîrșit cu victoria voleibaliștilor indieni cu scorul de 3—1 (15—12, 17—15, 9—15, 15—8).

O pîrghie puternică în lupta pentru calitatea produselor

N. Ilioiu

Director General al Direcției Generale de Metrologie de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R.

Indeplinirea sarcinilor importante care revin industriei și agriculturii noastre în etapa actuală a construcției economice face necesară descoperirea și folosirea complexă a rezervelor interne ale producției, creșterea producției și productivității muncii, pe baza folosirii depline a tehnicii înaintate. Introducerea și folosirea cu deplină eficacitate economică a tehnicii noi, moderne, este nemijlocit legată de existența și calitatea aparatelor de măsurat. In condițiile actuale ale dezvoltării tehnicii nici o ramură a industriei sau a agriculturii nu poate fi închipuită fără folosirea complexă a unui aparataj metrologic, fără instrumente și aparate de măsurat. De aceea, printre problemele de bază ce se pun în lupta pentru calitatea produselor și reducerea rebuturilor, este și problema metrologiei, a măsurării exacte.

Partidul și guvernul nostru apreciind însemnătatea deosebită a metrologiei pentru realizarea cu succes a sarcinilor construcției noastre economice, a înființat Direcția Generală de Metrologie de pe lîngă Consiliul de Miniștri, care este chemată să asigure controlul producției și folosirii aparatelor de măsurat și să efectueze cercetări științifice în domeniul măsurilor în vederea ridicării producției noastre la nivelul cerințelor tehnicii celei mai înaintate.

In ultimii ani s-au obținut realizări de seamă în ceea ce privește dezvoltarea producției de instrumente și aparate de măsurat, precum și dotarea întreprinderilor cu asemenea instrumente și aparate. La Uzinele „Iosif Rangheț" din Arad, de pildă, valoarea instrumentelor și a aparatelor de măsurat ce revin pe cap de muncitor este acum de peste patru ori mai mare în comparație cu anul 1948.

Totul constă acum în a folosi în mod corespunzător această bază materială bogată și modernă pentru a ridica producția la nivelul cerințelor actuale. Folosirea justă a utilajului metrologic are o înrîurire directă asupra calității producției, contribuie la reducerea consumurilor specifice, la reducerea rebuturilor, la asigurarea interșanjabilității organelor de mașini, constituie o condiție organizatorică importantă a trecerii la producție de serie.

Inalta eficacitate economică a respectării disciplinei metrologice este confirmată de practica de fiecare zi a multor întreprinderi. Uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia, de pildă, au putut obține o productivitate înaltă a muncii la liniile tehnologice de fabricare a pompelor de injecție a tractorului KD-35, datorită faptului că conducerea uzinei a acordat o mare atenție înzestrării acestor linii cu utilajul metrologic necesar și folosirii unor instrumente și aparate de măsură verificate care dau indicații precise.

Cu toate acestea nu se poate trece ușor peste faptul că există încă o serie întreagă de unități care subapreciază însemnătatea respectării disciplinei metrologice, lucru care aduce prejudicii atît întreprinderilor înseși, cît și economiei naționale în întregul său.

Principalele forme ale încălcării disciplinei metrologice constau în folosirea unor aparate neverificate și cu indicații necorespunzătoare, în folosirea de aparate improvizate sau neexecutarea măsurătorilor necesare din lipsă de aparate adecuate, în lipsa de control și verificare internă a aparatelor de măsură. Aceste abateri de la disciplina metrologică sînt dăunătoare deoarece ele aduc prejudicii serioase economiei naționale. Astfel, de pildă, la fabrica de conserve din Cluj, în loc ca temperatura de sterilizare să fie măsurată cu termometrele, ea era apreciată, în mod nepermis, după presiunea din etuvă, măsurată cu manometre neverificate și neexacte. De aici a rezultat o diferență în minus pînă la 25 grade, ceea ce a compromis sterilizarea și a provocat fermentarea unei importante cantități de conserve. Tot așa la fabricile de ciment din Medgidia și din Cernavodă, balanțele speciale care se folosesc la cîntărirea automată a cimentului cu care se umpleau sacii, fiind defecte, indicațiile de cîntărire erau inexacte. Aceasta a provocat nu numai reclamații din partea clienților întrucît nu se putea realiza dozarea normală a betoanelor, dar și pagube fabricilor producătoare.

Astfel de cazuri se întîlnesc în numeroase alte uzine și întreprinderi. Ele oglindesc neajunsurile grave pe care le poate avea tratarea cu ușurință a problemelor metrologice de către ministere, organizații economice centrale și în special de către întreprinderi.

Ca oricare mașini și aparate, aparatele de măsurat se uzează în decursul exploatării lor, așa încît pot să-și modifice indicațiile. Pentru a se controla calitatea indicațiilor aparatajului metrologic, a fost introdusă prin lege obligația verificării de către stat a instrumentelor și aparatelor de măsurat. Deoarece verificările de stat se execută însă la perioade de timp relativ mari (1 an, 2 ani, etc.) pentru a se evita consecințele dăunătoare ale folosirii unor aparate neexacte în perioada dintre două verificări de stat, în țara noastră a fost legiferată acțiunea de supraveghere obligatorie internă pe care sînt datoare să o efectueze direct întreprinderile.

In acest scop, ministerele și organizațiile centrale au obligația de a organiza și dezvolta o rețea metrologică proprie, care să efectueze zi de zi controlul intern al aparatelor de măsurat, care să urmărească folosirea corectă a acestora și care să se îngrijească de buna lor întreținere și de recondiționarea celor defecte. In prezent, deși s-au obținut o seamă de realizări în organizarea rețelei metrologice pe ministere, totuși situația este departe de a fi corespunzătoare. La multe întreprinderi ca de pildă, „Carbochim" și uzinele „Ianoș Herbak" din Cluj, responsabilii metrologici sînt delegați numai formal, ei avînd alte sarcini principale. Cei mai mulți dintre responsabilii metrologici nu au pregătirea minimală necesară pentru a face față sarcinilor. Interesul pentru problemele metrologice este în general foarte slab. Rețeaua metrologică este mai slab organizată la Ministerul Industriei Alimentare, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Ministerul Comerțului Interior, iar la Ministerul Sănătății și la Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale, situația este total necorespunzătoare.

Cadrele de conducere ale întreprinderilor trebuie să înțeleagă cît de dăunătoare este concepția potrivit căreia s-a făcut o treabă bună dacă planul a fost realizat valoric, chiar dacă producția este de calitate proastă, dacă procentul rebuturilor este ridicat, dacă produsele nu îndeplinesc condițiile tehnologice stabilite de standardele de stat. Conducerile întreprinderilor nu trebuie să uite nici o clipă că produsele trebuie consumate și că nerespectarea disciplinei metrologice nu duce numai la creșterea rebuturilor și prin aceasta la ridicarea prețului de cost al producției, ci și la fabricarea unor produse care nu corespund prescripțiilor tehnice de calitate și care din această cauză nu dau satisfacție consumatorilor.

Este necesar ca direcțiile întreprinderilor să se preocupe cu seriozitate de problema dotării cu aparate de măsurat sensibile, precise, potrivit recomandărilor Direcției Generale de Metrologie. Cadrele de conducere trebuie să înțeleagă că fără existența aparatajului necesar și a unei rețele metrologice bine organizate, nu pot fi asigurate în mod serios bazele tehnice ale unei creșteri și perfecționări sistematice a producției noastre.

Este necesar ca directorii întreprinderilor, inginerii și tehnicienii cu însărcinări metrologice să cunoască legislația metrologică, să o popularizeze, pentru ca în toate unitățile să se cunoască principiile disciplinei metrologice.

In întreprinderi trebuie introdusă în mod sistematic autoverificarea și trebuie consolidată legătura cu Direcția de Verificări de Măsuri din cadrul Direcției Generale de Metrologie.

Respectarea disciplinei metrologice poate și trebuie să devină o pîrghie puternică a îmbunătățirii indicilor activității economice în industrie și agricultură, în vederea înfloririi economiei noastre naționale și a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Viitorii agronomi

In fiecare an, noi absolvenți ai institutelor agronomice din țară merg pe ogoare să sprijine lupta țărănimii muncitoare pentru roade bogate. In anii de învățătură, ei se pregătesc temeinic să devină pricepuți sfătuitori și îndrumători ai țărănimii muncitoare.

In clișeu: Studenta Mariana Popovici de la Institutul Agronomic din Cluj la o oră de lucrări în laboratorul de agrotehnică. Foto: AGERPRES

Expoziție pentru combaterea superstițiilor

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — De curînd conducerea Muzeului regional din Galați a deschis în localul secției de istorie a muzeului, din str. Cuza Vodă, o expoziție consacrată combaterii misticismului și superstițiilor. Sînt expuse aici tablouri și panouri înfățișînd evoluția omului și a vieții, sistemul solar, originea cosmică, precum și explicații asupra unor fenomene ce se produc în natură.

Pînă la mijlocul lunii martie, expoziția va funcționa la Galați, iar după aceea, timp de trei luni de zile, cu același material se va organiza o expoziție volantă, care va fi prezentată în satele și comunele regiunii.

—o—

Cursuri sanitare la sate

In regiunea Baia Mare, organizația de Cruce Roșie desfășoară o intensă activitate în vederea terminării pînă la 1 aprilie a cursurilor sanitare sătești. Tovarășul dr. Tamasy Adalbert, președintele comitetului raional de Cruce Roșie Sighet și tovarășii dr. Matei și Mihnea din conducerea Crucii Roșii a raionului Vișeu, au făcut deplasări în toate comunele, îndrumînd secțiile comunale de Cruce Roșie, asigurînd începerea tuturor cursurilor sanitare sătești din școlile elementare în termenul stabilit.

Datorită îndrumării și bunei organizări a muncii, în comunele și satele din regiunea Baia Mare vor absolvi cursurile sanitare ale Crucii Roșii în primul trimestru al anului 1955 aproape 3.090 țărani muncitori.

—o—

Cinematograf sătesc

IAȘI (de la corespondentul nostru). Țăranii muncitori din comuna Voinești, sprijiniți de sfatul popular, și-au construit de curînd un nou local pentru căminul cultural înzestrat cu o bibliotecă și cinematograf.

Zilele trecute sătenii din Voinești au participat cu multă bucurie la primul film prezentat la cinematograful lor: „Nunta cu zestre". In săptămînile ce urmează la cinematograful din Voinești vor rula filmele: „In sat la noi", „Neuitatul an 1919" „Prieteni credincioși" și altele.

Prin inaugurarea cinematografului din Voinești numărul cinematografelor sătești din regiunea Iași s-a ridicat la 41.

CRONICA MUZICALA

Concert de muzică austriacă contemporană

A. Hoffman

Calea schimburilor artistice, a cunoașterii culturale reciproce, este întotdeauna deosebit de rodnică pentru cauza păcii și a înțelegerii între popoare. In această privință, prezența în mijlocul nostru a unor distinși muzicieni austriaci — compozitorii prof. Otto Siegl și prof. Alfred Uhl, precum și a pianistului prof. dr. Hans Weber, e un fapt care, în afară de interesul viu pe care-l deșteaptă în rîndul muzicienilor noștri și al publicului muzical, are o semnificație profundă și îmbucurătoare.

După ce oaspeții au avut prilejul să asculte la Uniunea Compozitorilor muzică romînească și să asiste la unele cursuri ale Conservatorului „Ciprian Porumbescu" și după ce joi 10 martie, a avut loc izbutitul recital al pianistului Hans Weber, sala Ateneului R.P.R. a găzduit duminică 13 martie manifestarea artistică principală, care a constituit obiectul central al vizitei celor trei reprezentanți ai muzicii austriace: un concert simfonic alcătuit în întregime din lucrări, executate în primă audiție, ale unor compozitori austriaci contemporani, de frunte. Trebuie să spunem dintru început că orchestra simfonică Radio și dirijorul Edgar Cosma au fost la înălțimea unei misiuni artistice dificile, și au pregătit într-un timp relativ scurt un program total necunoscut, în condițiuni care au înlesnit publicului pătrunderea optimă a muzicii prezentate. Dirijorul Edgar Cosma a dovedit odată mai mult că își merită locul de frunte pe care și-l consolidează tot mai mult printre șefii noștri de orchestră, iar pregătirea sa artistică multilaterală l-a ajutat în tălmăcirea fidelă și convingătoare a unor partituri complexe, încărcate de probleme muzicale.

Concluzia generală care s-a degajat din audierea lucrărilor, a fost aceea că în creația fruntașilor muzicii contemporane austriace, modernismul excesiv nu a prins rădăcini. Deși resursele armonice și orchestrele moderne sînt folosite, linia curgătoare a vieții, melodia în genere clară și bine conturată, arată că tradițiile clasice, care au avut în Viena un centru atît de strălucit, trăiesc încă acolo cu putere. Mari compozitori ca Gustav Mahler și Richard Strauss, urmași ai romanticilor germani din veacul trecut, au avut o înrîurire directă asupra muzicienilor austriaci de astăzi, care sînt în același timp și descendenții maeștrilor liedului vienez. Franz Schubert și Hugo Wolf. Toate aceste bogate filoane artistice, trecute însă prin filtrul unei puternice personalități, le-am aflat în primul rînd în muzica lui Joseph Marx, decanul de astăzi al compozitorilor austriaci, reprezentat în programul concertului de duminică prin două fermecătoare lieduri: „Dragostea ți-a pătruns în suflet" și „Ieri, el mi-a adus trandafiri". Dacă primul lied impresionează prin căldura cantilenei ample, dezvoltată în fraze largi, amintind prin culoarea armonică unele pagini ale lui Wagner sau ultimele lieduri simfonice ale lui Richard Strauss — în schimb cel de al doilea lied, străbătut de prospețimea sentimentului dragostei primăvăratice are un efect și mai direct asupra ascultătorilor datorită spontaneității melodice, plină de grație, apropiată pe alocuri de a muzicii vocale italiene. Orchestrația subtilă și sugestivă întregește frumusețea acestor pagini care ne aduc mesajul repertoriului lied vienez, tezaur artistic ce trăiește peste veacuri, datorită legăturii sale atît de strînse cu creația muzicală a poporului austriac. Soprana Arta Florescu a interpretat cele două lieduri cu sensibilitate și mult simț al stilului.

Aceleași trăsături de limpezime a expresiei și echilibru al formei sînt prezente și în muzica profesorului Otto Siegl, unul din oaspeții noștri. Trecerea în revistă a bogatei sale creații, care cuprinde lucrări în mai toate genurile muzicale, începînd de la piese instrumentale și pînă la ample construcții vocal-simfonice, ni-l arată ca pe un compozitor matur și multilateral. In paginile „Uverturii pastorale", opus 108, se întrezăresc peisajele însorite ale patriei sale, evocate și prin vechile semnale ale cornului păstorilor din Alpi, ce împrumută muzicii accente viguroase și chiar sărbătorești. Fără a pătrunde în adîncimile vieții sufletești ale omului, „Uvertura pastorală" se ascultă cu plăcere datorită inspirației melodice de bun gust și vestmîntului orchestral atrăgător.

Tot atît de accesibile, chiar la această primă audiție, ne-au apărut cele două fragmente din lucrarea „Mica muzică pentru orchestră de coarde" de Armin Kaufmann, concepută în stilul unui divertisment pentru o formație instrumentală redusă. Deși îmbrăcată în armonii moderne, melodica de largă respirație a părții lente face să retrăiască spiritul „ariilor" din suitele și „concertele grossii" preclasice. Finalul, căruia împrumutul unei formule ritmice din muzica de dans îi dă uneori și vioiciune, are și oarecari interesante înrudiri cu intonațiile jocurilor populare romînești.

Cea mai amplă piesă a programului a fost lucrarea „Muzica concertantă pentru pian și orchestră" de Albert Reiter. Compoziția e structurată în trei mișcări — două vioaie încadrînd una lentă — în a căror țesătură muzicală planul e integrat aproape ca un instrument din orchestră, ceea ce nu diminuează însă dificultatea partiturii solistului. Muzica lui Albert Reiter vădește un dramatism mai pronunțat decît cea a colegilor săi, în schimb are o construcție mai puțin echilibrată și organic desfășurată, dovedind pe alocuri un constructivism ce întunecă izvorul viu al inspirației melodice. In genere, excepție făcînd fraza mai largă a oboiului din partea a doua, lucrarea nu evidențiază teme pregnante care să se impună din primul moment atenției ascultătorului, dezvoltarea muzicii fiind bogată pe motive scurte, ceea ce are ca rezultat o oarecare fragmentare obositoare. In final, totuși, trepidația ritmică susținută imprimă muzicii un dinamism mai accentuat, culminînd în cadența amplă a pianului, cu o impresionantă creștere armonică și de sonoritate. E cazul să vorbim aci despre marile merite ale pianistului dr. Hans Weber ca interpret al muzicii contemporane. Indrumător al cursului de perfecționare pentru pianiștii de la Conservatorul din Viena, Hans Weber e un muzician cu o vastă experiență, înzestrat cu multă știință și îndemînare instrumentală. El a interpretat lucrarea lui Albert Reiter, care îi e de altfel dedicată, cu multă forță și acuratețe, trecînd cu naturalețe peste marile ei dificultăți. In bis, pianistul vienez a interpretat de asemenea cu multă autoritate, unul din studiile compozitorului Raymund Weissenstein, scris în stilul unei viguroase „toccata". In schimb, redarea „impromptuu-lui" în La bemol major, op. 142 nr. 2 de Schubert, deși formal corectă, a fost lipsită de duioșia și căldura proprie muzicii marelui romantic.

In încheierea programului, au fost interpretate cele „Patru capricii" de prof. Alfred Uhl. In această lucrare programatică, compozitorul a urmărit să ne înfățișeze în limbaj muzical figurile slujitorilor artei muzicale din Evul Mediu: cîntăreți călători, trubaduri, jongleuri, comedianți. El reușește să redea în chip sugestiv larma zgomotoasă a muzicanților, amestecul de giumbușluc și falsă seriozitate a artei scamatorilor, aspectele contradictorii ale vieții comedianților, siliți să rîdă oricînd pentru distracția publicului. Pentru a reda nobila ținută a trubadurului, Alfred Uhl a adoptat procedeul folosit de Ravel în orchestrarea fragmentului „Vechiul castel" din „Tablourile într-o expoziție" ale lui Musorgski, încredințînd melopeea melancolică vocii tînguitoare a saxofonului. Dovedind mult simț al umorului și fiind orchestrate cu inventivitate, „Capriciile" lui Alfred Uhl suferă însă de pe urma unor lungimi, care lipsesc lucrarea de conciziunea absolut necesară într-o muzică de asemenea factură.

In genere, concertul de muzică austriacă contemporană ne-a prezentat compozitori stăpîni pe meșteșugul artei muzicale, dar a căror creație nu e întotdeauna legată de preocupările și viața actuală a poporului austriac. Nu mai puțin, cunoașterea lucrărilor lor a fost deosebit de instructivă pentru publicul nostru, care așteaptă și pe viitor cu interes asemenea schimburi artistice internaționale.

RECENZIE

Atomocrația americană și planurile sale agresive

James S. Allen: „Imperialismul atomic"

Numele scriitorului american James S. Allen este bine cunoscut în toate țările lumii. Lucrările sale publicate în anii de după cel de al doilea război mondial — „Monopolurile internaționale și pacea", „Energia atomică și societatea" — au stîrnit un puternic interes; ele au fost editate în tiraje mari și traduse în mai multe limbi. Lucrarea apărută la New-York în 1952 — „Imperialismul atomic" — constituie o puternică frescă demascatoare a politicii guvernanților americani care și-au legat toate speranțele de intensificarea dezlănțuitei curse a înarmării atomice.

Bazată pe o documentare bogată, cartea lui Allen constituie un document prețios pentru cercurile cele mai largi ale opiniei publice americane și internaționale. Prezentînd un bogat material faptic, scriitorul progresist american pune la îndemîna cititorilor săi un tablou aproape complet al pregătirilor care s-au făcut în Statele Unite, pînă în 1952, în vederea creării unui monopol atomic menit să asigure superioritatea mondială a Statelor Unite, pentru dezlănțuirea unui război atomic împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Bogăția faptelor prezentate, forța demascatoare a argumentelor aduse, concluziile logice pe care le trage din analizarea atentă și adîncă a evenimentelor i-au atras lui James Allen stima cititorilor și ura neîmpăcată a cercurilor conducătoare. De aceea nu este de mirare că spre sfîrșitul anului 1953, Allen a devenit obiectul unei campanii de represiune. Allen a fost acuzat de a fi dat publicității „documente cu caracter de spionaj economic" iar un subcomitet al Senatului S.U.A. a fost însărcinat cu anchetarea acestui „caz". Reamintim că aceleași acuzații au mai fost aduse, în același timp, lui William Z. Foster pentru lucrarea sa „Amurgul capitalismului mondial" și lui Victor Perlo pentru cartea „Imperialismul american".

Motivele persecutării lui Allen sînt lesne de înțeles. Guvernanții americani se străduiesc din răsputeri să înconjoare cu un zid de nepătruns toate cercetările lor atomice legate în mod nemijlocit de pregătirile agresive făcute în vederea dezlănțuirii unui nou război mondial. Cetățeanul american nu trebuie să cunoască nimic din secretele turbatei curse a înarmărilor atomice. El nu trebuie să știe decît atîta cît socotește necesar mincinosul aparat propagandistic al guvernanților de la Washington. Mai ales, el trebuie să fie convins de „superioritatea atomică" a S.U.A. care, se știe, prea bine, a încetat încă de mult. Or, faptul că lucrarea lui Allen a aruncat lumină asupra acestor războinice îndeletniciri și a arătat întregul adevăr asupra problemei atomice, a avut darul să-i înfurie pe monopoliștii de peste ocean.

Allen arată în lucrarea sa că în timp ce tunurile au amuțit odată cu încetarea celui de al doilea război mondial, industria americană de arme atomice în loc de a sista producția armelor de distrugere în masă a intensificat-o și mai mult. Industria atomică a devenit în Statele Unite una din cele mai strălucite afaceri pentru marile monopoluri. „Industria atomică — scrie Allen — nu este numai o mare ramură industrială, ci și un mare business. Ea este un mare business avînd forma monopolului de stat, care dirijează vastul domeniu al tehnicii, care își extinde influența asupra altor domenii ale economiei și asupra politicii. Proprietatea de stat controlată de corporații constituie principala caracteristică a organizării noii ramuri a industriei de război. Ea este o întreprindere de stat controlată de marele capital, forma superioară a contopirii statului cu corporațiile".

Termenul de „industrie atomică" s-a încetățenit în S.U.A. și se leagă de un complex întreg de întreprinderi, instalații și instituții care se ocupă de fabricarea armamentului atomic. Rolul dominant în industria atomică îl dețin cîteva uriașe corporații care fac parte din sfera de influență a grupurilor financiare Morgan, Du Pont, Rockefeller și Mellon. Rolul principal îl dețin trei mari concerne: General Electric, Du Pont de Nemours și Union Carbide and Carbon. Suma totală a investițiilor de capital în industria atomică a atins pînă în 1953 cifra de 8,3 miliarde dolari. S-a socotit că, în medie, în ultimul deceniu, monopoliștii americani au investit în producția de arme atomice peste un miliard de dolari anual. Aceste investiții cresc însă mereu.

Industria atomică este deosebit de rentabilă pentru monopoluri. Beneficiile realizate de întreprinderile producătoare de armament atomic ating proporții nemaiîntîlnite în industria americană. Avocații trusturilor fac însă tot ce le stă în putință pentru a ascunde publicului uriașele profituri obținute de negustorii de moarte. Ei se străduiesc să impună ideea că trusturile angajate în fabricarea armamentului atomic ar avea un rol deosebit în societate. Iată ce spunea bine cunoscutul politician Charles E. Wilson despre trustul „General Electric": „Noi nu mai sîntem niște producători și vînzători de utilaj electric. Noi sîntem un anumit factor în știință, în educație, în guvern și în progresul social. Noi avem puterea să influențăm cursul și caracterul oricărei întreprinderi particulare". **Din toate acestea Wilson nu a** spus decît un singur lucru adevărat, acela privitor la influența trusturilor atomice asupra reacționarei politici interne și externe a guvernanților americani precum și asupra dezvoltării unilaterale a științei. Cît privește contribuția la progresul social nimeni nu poate lua în serios această afirmație.

In măsura în care cercetările științifice din S.U.A. sînt îndreptate către cercetările atomice în scopuri militare în aceeași măsură știința este îndepărtată de la satisfacerea necesităților sociale ale poporului. „Acest

lucru — scrie Allen — se vădește din marea deosebire dintre fondurile de cercetări alocate medicinii și cele alocate armamentului. Cheltuielile pentru cercetări în domeniul armamentului s-au ridicat la aproximativ 600 de dolari pentru fiecare viață pierdută în al doilea război mondial, în timp ce fondurile alocate pentru cercetări în domeniul bolilor de inimă se ridică la 17 cenți de fiecare decedat din această cauză; pentru studierea bolilor de rinichi — 38 de cenți..., pentru studierea cancerului — 2,15 dolari.. In prezent această diferență se adîncește". Această disproporție ne permite să ne dăm seama de **decăderea sistematică a științei americane** care a fost militarizată și pusă în mod nemijlocit în serviciul distrugerii barbare a oamenilor și a bunurilor.

In cartea sa, Allen arată cu bogăție de fapte că trusturile atomice urmăresc realizarea unor beneficii exorbitante și asigurarea dominației mondiale. Comisiunea pentru energia atomică face oficiul unui paravan destinat să ascundă mașinațiunile trusturilor atomice și uriașele profituri pe care le obțin. Allen arată că beneficiile trusturilor atomice sînt ținute secret întocmai ca și producția de arme atomice, că trusturile atomice recurg la tot felul de șiretlicuri și mistificări pentru a-și ascunde beneficiile. Conducătorii consorțiului Du Pont pretind că nu cîștigă decît... un dolar pe an pentru serviciile pe care le aduc industriei atomice. General Electric invoacă de asemenea același dolar în timp ce Union Carbide and Carbon recurge la formula nevinovată a unei „remunerații moderate".

In realitate înarmarea atomică este cea mai avantajoasă afacere pentru monopoluri. Afacerile trusturilor se fac prin intermediul comisiei pentru energia atomică. Din această cauză profiturile sînt încasate de către corporații pe căi ocolite și se acumulează pe o perioadă mai îndelungată. Monopolurile profită de toate secretele tehnice ale acestei industrii; experiențele și perfecționările cele mai noi li se pun gratuit la dispoziție. Toate investițiile cad în seama statului sau mai bine zis în aceea a contribuabililor. Milioane de contribuabili americani plătesc tot ce e necesar pentru producerea armamentului atomic. Statul asigură trusturile împotriva oricăror eventuale pierderi. Allen arată că corporațiile din industria armamentului atomic cu un cîștig de „un dolar pe an" nu mai au grija obținerii profiturilor pe calea obișnuită a societăților de afaceri, ci ele capătă uriașe cîștiguri și avantaje de o mare însemnătate datorită faptului că conlucrează în această ramură industrială mînă în mînă cu statul.

James Allen arată în cartea sa că industria atomică din S.U.A. este expresia contopirii statului cu monopolurile. Este vorba despre un cartel în forma lui cea mai dezvoltată. După cum scrie Allen „Contopirea statului cu monopolurile, a cărei expresie tipică este concernul pentru producția de armament atomic, servește ca bază principală pentru reacțiunea cu tendințe fasciste și ca centru pentru ațîțarea la război. Politica actuală a Statelor Unite poate fi caracterizată cel mai bine prin acest termen: „imperialismul atomic".

Porniți pe panta nebunească a subjugării întregii lumi, guvernanții americani duc o politică agresivă care se oglindește, printre altele, în acumularea nesăbuită de armament atomic și în amenințarea folosirii armei atomice pentru realizarea scopurilor lor imperialiste. Washington-ul nu vrea să înțeleagă faptul elementar că supremația atomică a S.U.A., dacă aceasta a existat cumva, a încetat. Deși monopolul atomic a fost pierdut de către generalii americani, Washington-ul nu încetează să spere și să dorească folosirea armelor nucleare în vederea exterminării în masă a oamenilor.

De aici și jocul diplomației americane care pune piedici peste piedici în calea realizării unei înțelegeri internaționale pentru interzicerea folosirii armelor atomice și scoaterea acestora din armamentul statelor.

Autorul lucrării „Imperialismul atomic" se ocupă pe larg de dezbaterile îndelungate care au avut loc la O.N.U. asupra acestei probleme. El dezvăluie motivele pentru care delegația Statelor Unite — purtătoare de cuvînt a corporațiilor interesate în producția bombelor atomice — a combătut încontinuu propunerile constructive prezentate de U.R.S.S. în chestiunea atomică. Respingînd sistematic toate propunerile sovietice privind interzicerea armelor atomice, guvernanții americani nu au încetat nici o clipă să sporească producția acestor arme de distrugere în masă.

Guvernanții americani au sperat să scape de crizele economice care caracterizează modul de producție capitalist pe calea intensificării producției de arme atomice și hidrogenice. Această încercare s-a dovedit a fi tot atît de disperată ca și întreaga strategie și politică profund aventurieră dusă de Statele Unite pentru cucerirea dominației mondiale prin folosirea armelor de distrugere în masă și a șantajului atomic. Socotelile care au stat la baza binecunoscutului plan Baruch și care contau pe monopolul S.U.A. în domeniul armei atomice s-au spulberat deoarece erau în contradicție cu datele științei. Tot atît de neștiințifice și sortite falimentului sînt și socotelile actuale ale monopoliștilor americani de a scăpa din ghearele crizei pe calea intensificării cursei înarmărilor atomice.

Denunțînd izvoarele politicii agresive a S.U.A., demascînd adînc cauzele și sensul furibundei campanii de intensificare a cursei înarmărilor atomice în Statele Unite, lucrarea lui James Allen aduce o prețioasă contribuție la lupta pentru apărarea cauzei nobile a păcii.

E. GRECU

Documentele adoptate de şedinţa Biroului Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 15 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunţat, la 14 martie Consiliul Mondial al Păcii a organizat o conferinţă de presă în legătură cu hotărîrile adoptate în cadrul şedinţei Biroului Consiliului Mondial al Păcii care s-a ţinut între 11 şi 13 martie.

Isabelle Blume, secretar al Consiliului Mondial al Păcii, a comunicat că Biroul a examinat problemele legate de desfăşurarea unei campanii mondiale împotriva pregătirii unui război atomic şi de ţinerea la Helsinki între 22 şi 29 mai 1955 a unei adunări mondiale a reprezentanţilor forţelor iubitoare de pace.

Artur Lundkvist, vicepreşedinte al Consiliului Mondial al Păcii a subliniat în declaraţia sa că hotărîrile Consiliului Uniunii nord-Atlantice cu privire la folosirea armei atomice, planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale, participarea Angliei la producţia de arme atomice şi acţiunile agresive ale Statelor Unite ale Americii în Extremul Orient au făcut să crească considerabil primejdia unui război atomic. Iată de ce este sarcina Consiliului Mondial al Păcii de a mobiliza popoarele din întreaga lume la lupta împotriva primejdiei sporite a unui război atomic.

S-a dat apoi citire următoarelor documente adoptate la şedinţa Biroului Consiliului Mondial al Păcii:

Pentru o adunare mondială a reprezentanţilor forţelor iubitoare de pace

Primejdia directă a unui război atomic planează astăzi asupra fiecărei ţări, asupra fiecărei case, asupra fiecărui om. În loc de a pune energia atomică în slujba omenirii, se acumulează stocuri de arme atomice; în loc de a se proceda la dezarmare, se creează noi blocuri militare; în loc de a duce tratative şi a ajunge la o înţelegere, se proferă ameninţări şi se aţiţă ura.

Dar, ameninţările şi politica de forţă duc la război, iar nu la pace. Reînarmarea Germaniei, situaţia creată în regiunea Taivanului, atentatele la independenţa popoarelor adincesc peste tot disensiunile şi fac să crească neliniştea.

Dacă ar fi să se urmeze această cale, nimeni nu ar putea să se considere în siguranţă.

Această situaţie a devenit insuportabilă pentru toţi oamenii. Ei resping cu indignare ideea exterminării în masă cu ajutorul armei atomice.

Cu toată energia de care sînt capabile popoarele, ele trebuie să ceară distrugerea armei nucleare, ele trebuie să ceară dezarmarea generală şi securitatea pentru toţi, respectarea suveranităţii şi drepturilor fiecărei naţiuni.

Urmărind aceste scopuri, Consiliul Mondial al Păcii invită pe reprezentanţii forţelor iubitoare de pace din toate ţările să se întrunească la 22 mai la Helsinki într-o Adunare Mondială, pentru a discuta liber problemele urgente ale luptei pentru pace.

Declaraţia Biroului Consiliului Mondial al Păcii

În toate ţările, Apelul Consiliului Mondial al Păcii care cheamă la lupta pentru a obţine distrugerea armelor atomice şi încetarea producţiei lor, trezeşte conştiinţa tuturor acelora pe care îi îngrijorează perspectiva unui război de exterminare. Acest Apel corespunde speranţelor acelora care cred că popoarele pot preîntîmpina exterminarea în masă a oamenilor prin arma atomică.

Salutăm toate organizaţiile, pe toţi activiştii pe tărîm social, pe toţi oamenii care într-o formă sau alta îau atitudine împotriva războiului atomic.

Primejdia unui război atomic a devenit şi mai vădită. Oamenii de stat ameninţă cu folosirea armei termo-nucleare. Guvernele unor ţări care nu posedă încă această armă au adoptat hotărîrea de a începe producţia ei, sau au început să examineze această problemă. Se fac încercări de a justifica folosirea acestei arme monstruoase sau de a o prezenta ca o chezăşie a păcii, cu toate că în realitate ea nu face decît să sporească primejdia unei agresiuni, neputînd să aducă oamenilor decît distrugere şi moarte.

Campania pentru stringerea de semnături oferă posibilitatea de a exprima condamnarea generală a armei atomice cu suficientă forţă pentru a determina toate guvernele care deţin această armă să ajungă la un acord cu privire la distrugerea ei efectuată sub un strict control. Un asemenea acord ar constitui un pas important pe calea spre dezarmarea generală.

Popoarele pot să-şi manifeste atitudinea lor de condamnare cu atîta hotărîre, încît nici un guvern să nu îndrăznească să nu ţină seamă de ea.

Membrii Biroului Consiliului Mondial al Păcii au răspuns apoi la numeroase întrebări puse de ziarişti austrieci şi străini.

Sosirea la Varşovia a unei delegaţii a Sovietului Suprem al U. R. S. S. care va participa la sesiunea Seimului R. P. Polone

VARŞOVIA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La invitaţia Prezidiului Seimului Republicii Populare Polone, la 15 martie a sosit la Varşovia pentru a participa la lucrările celei de a 6-a sesiuni a Seimului, o delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S., compusă din: A. P. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. (şeful delegaţiei), A. M. Safronov, M. S. Greciuha, V. F. Kuprevici, V. S. Balakina, M. P. Kaunaite şi P. B. Bikov — deputaţi ai Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Pe aerodromul central, delegaţia a fost întîmpinată de Jan Dembowski, mareşal al Seimului, Franciszek Mazur, Josef Ozga-Michalski, Stanislaw Kulczynski vice mareşali ai Seimului, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri Zenon Nowak, ministrul afacerilor externe, Stanislaw Skreszewski, şi alte personalităţi oficiale, precum şi numeroşi reprezentanţi ai oamenilor muncii din capitala poloneză.

Delegaţia a fost întîmpinată de asemenea de ambasadorul U.R.S.S., în Polonia, N. A. Mihailov şi de funcţionari superiori ai ambasadei sovietice la Varşovia.

Delegaţia a fost salutată de Jan Dembowski care a spus printre altele:

Poporul polonez vă salută din toată inima pe dvs., reprezentanţi ai popoarelor sovietice de care ne leagă pe veci sentimente de prietenie şi frăţie, idealuri comune de libertate şi progres, năzuinţe comune spre fericirea popoarelor noastre şi a întregii omeniri. Vă salutăm pe dvs., ca reprezentanţi ai ţării care este reazimul cel mai de nădejde al păcii în întreaga lume. Sîntem convinşi că vizita dvs. în Polonia va uni şi mai strins popoarele noastre prietene în lupta pentru pace — binele suprem al întregii omeniri.

Cuvîntul de răspuns a fost rostit de A. P. Volkov.

Păşind pe pămîntul Republicii Populare Polone, prietena noastră — a spus A. P. Volkov, — delegaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S., ar dori, în primul rînd, să adreseze cele mai calde şi sincere cuvinte de salut populaţiei eroicei Varşovii şi întregului popor polonez care construieşte o viaţă nouă, fericită, sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Sîntem deosebit de bucuroşi de a avea prilejul să salutăm poporul polonez în zilele care precedează o aniversare memorabilă — 10 ani de la încheierea tratatului de prietenie asistenţă mutuală şi colaborare după război dintre Uniunea Sovietică şi Polonia.

Prietenia frăţească şi dezinteresată dintre popoarele noastre creşte şi se întăreşte pe zi ce trece. Această prietenie este bazată pe încredere reciprocă şi respectarea intereselor naţionale ale ambelor ţări. Şi nu există forţă care să poată rupe această prietenie.

Recenta Sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a adoptat o declaraţie adresată popoarelor şi parlamentelor tuturor statelor. În declaraţie se atrage atenţia asupra primejdiei unui nou război mondial, care poate izbucni ca urmare a politicii dusă de unele state, de reînviere a militarismului german şi de creare a unor blocuri şi grupări militare.

Sovietul Suprem a adresat popoarelor şi parlamentelor tuturor ţărilor apelul de a-şi uni eforturile şi de a împiedica izbucnirea unui nou război mondial.

Ne exprimăm recunoştinţa sinceră Seimului polonez care a răspuns printre primii la acest apel şi ca un pas concret pentru înfăptuirea colaborării între parlamentele diferitelor ţări în interesul păcii, a adresat Sovietului Suprem al U.R.S.S., invitaţia de a vizita ţara voastră şi de a asista la sesiunea Seimului care se deschide la 16 martie.

Îngăduiţi-mi, a spus în încheiere A. P. Volkov, să urez oamenilor muncii din Republica Populară Polonă noi succese mari în măreaţa operă de construire a Poloniei socialiste.

Folosirea energiei atomice în agricultura sovietică

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Institutul de biofizică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. studiază intens posibilităţile de folosire a energiei atomice în agricultură. Izotopii radioactivi au fost folosiţi încă acum cîţiva ani pentru iradierea seminţelor de plante agricole. S-a stabilit că iradierea în diferite doze contribuie la ridicarea productivităţii plantelor şi la accelerarea creşterii şi dezvoltării lor.

O experienţă interesantă a fost efectuată într-unul din sovhozurile regiunii Moscova. În mijlocul unui cîmp a fost instalat un recipient cu cobalt metalic radioactiv care emitea raze gama.

Deşi acţiunea lui a fost relativ mică, egală abia cu 1 curie, ea a fost resimţită de plantele cuprinse în zone cu un diametru de 80 m. După 94 zile de iradiere, conţinutul de zahăr în rădăcinile sfeclei a sporit în unele zone de două ori, recolta de sfeclă a sporit cu 10-14 la sută, iar hrişca a crescut mai înaltă şi s-a copt cu 7-8 zile înainte de termenul obişnuit.

Pe baza experienţelor s-a conchis că radiaţiile trebuie să fie slabe, dar iradierea plantelor trebuie să fie prelungită. Vor fi iradiate legume, fructe, seminţele unor esenţe de copaci care cresc încet, precum şi copaci tineri, pentru a se accelera creşterea.

Nu este exclus ca peste un timp oarecare izotopii radioactivi să fie folosiţi pe scară tot mai largă la culturi ca bumbacul, oleaginoasele, etc. Energia atomică va fi tot mai mult folosită în agricultură.

SAARUL, DIN NOU MAR AL DISCORDIEI INTRE FRANŢA ŞI GERMANIA OCCIDENTALA

Vechiul conflict dintre unele cercuri politice din Franţa şi Germania occidentală, cu privire la Saar a izbucnit din nou, cu deosebită vehemenţă. El ia tot mai mult proporţiile unui adevărat scandal politic care nelinişteşte profund cercurile conducătoare din occident, îngrijorate de consecinţele defavorabile pe care această problemă o poate avea asupra planurilor lor de reînarmare a Germaniei occidentale. Această nelinişte e lesne de înţeles dacă se ţine seama de situaţia pe care a creat-o „scandalul Saarului", în special în Franţa acum în apropierea termenului fixat pentru dezbaterile Consiliului Republicii asupra ratificării acordurilor de la Paris.

După cum se ştie, acordul cu privire la Saar — aşa zisul „statut al Saarului" — unul din faimoasele acoruri de la Paris semnate în toamna anului trecut, a fost prezentat de către cercurile politice occidentale ca o mărturie a „împăcării franco-germane". Urmînd să asigure dominaţia monopolurilor franceze asupra importantelor bogăţii ale Saarului, acest acord care, chipurile, concretizează „reglementarea problemei Saarului" era prezentat de adepţii francezi ai acordurilor de la Paris drept o compensaţie acordată Franţei în schimbul consimţămîntului ei la reînarmarea Germaniei occidentale. Acordul cu privire la Saar a primit chiar pomposul gir al „garanţiilor" americano-engleze care urmau să asigure aplicarea lui în sensul dorit de monopoliştii francezi. Aceasta pentru a i se da o mai mare valoare în ochii unor anumite cercuri politice din Franţa.

Cele prevăzute în acordul de la Paris cu privire la Saar au provocat însă vii nemulţumiri în Germania occidentală. Aceste nemulţumiri care se manifestă pînă şi în sînul coaliţiei guvernamentale de la Bonn, au luat asemenea proporţii încît ameninţau direct soarta ratificării acestui acord de către Bundestag şi în consecinţă, soarta întregului complex al acordurilor de la Paris. În faţa perspectivelor negative pe care respingerea acordului cu privire la Saar ar constitui-o pentru planurile de reînarmare a Germaniei occidentale, Adenauer a recurs la un pas prea puţin „diplomatic". În cursul unei declaraţii făcute în cadrul recentelor dezbateri din Bundestag, el a afirmat că S.U.A. şi Anglia nu vor mai sprijini pretenţiile franceze atunci cînd se va încheia tratatul de pace cu Germania.

Scandalul izbucnit în urma acestei declaraţii a lui Adenauer a dat pe faţă întregul mecanism al înşelătoriilor la care au recurs Washingtonul şi Londra prin promisiunile diametral opuse făcute pe de o parte la Bonn, pe de alta la Paris în vederea obţinerii girului parlamentelor respective pentru remilitarizarea Germaniei occidentale. Pe bună dreptate scria ziarul francez „Liberation" că „este greu să înşeli tot timpul, dar este şi mai greu să minţi cîteva părţi deodată, în direcţii opuse". De aceea, după cum era şi firesc declaraţia lui Adenauer a provocat un sentiment de „enervare" în Statele Unite deoarece — aşa cum sublinia corespondentul din Washington al ziarului francez „Le Monde" această declaraţie „poate submina întregul edificiu diplomatic" construit de diriguitorii politici din S.U.A. spre a obţine ratificarea acordurilor de la Paris. Situaţia în care se află Washingtonul şi Londra e cit se poate de delicată. „Dacă în 1947 — sublinia ziarul englez „Manchester Guardian" — Anglia şi Statele Unite au sprijinit cererile Franţei, astăzi ele nu-şi mai pot permite să ofenseze vreuna din părţi". Aceasta pentru că o luare de poziţie alături de Franţa ar influenţa în mod defavorabil viitorul vot în Bundesrat (camera superioară a parlamentului vest-german). Iar o confirmare a celor spuse de Adenauer ar determina definitiv respingerea acordurilor de la Paris în Consiliul Republicii unde chiar fără aceasta este cît se poate de nesigură o majoritate în favoarea ratificării.

Ce fac în acest caz Washingtonul şi Londra? Pînă una alta păstrează tăcere. Dar această tăcere, după cum arăta ziarul francez „Combat", „confirmă ...declaraţia lui Adenauer". Şi faptul devine cu atît mai neplăcut pentru cercurile conducătoare franceze cu cît tăcerea continuă să domnească la Londra şi Washington chiar şi după schimbul de declaraţii — de loc conciliante — ce au avut loc între ministrul afacerilor externe din Franţa şi şeful misiunii diplomatice vest-germane la Paris, prin care ambele părţi şi-au exprimat în termeni categorici poziţiile lor cu totul opuse în interpretarea acordului saarez. De altfel din coloanele presei americane şi engleze se desprinde clar preferinţa arătată de guvernanţii din S.U.A. şi Anglia pentru interpretarea vest-germană. Postul de radio vest-german Köln a anunţat chiar că „cercurile bine informate" din Washington au precizat că declaraţia lui Adenauer — că guvernele Angliei şi S.U.A. au renunţat la promisiunea lor de a sprijini revendicările franceze în privinţa Saarului — este justă. Cu toate acestea Washingtonul şi Londra continuă să nu ia nici o poziţie oficială. În schimb ele recurg la vechile şi încercatele lor metode de a-şi exercita presiunile asupra şi prin intermediul guvernanţilor francezi, pentru a-şi ajunge ţelurile.

După cum s-a mai anunţat, deputatul gaullist Vendroux, din grupul parlamentar „republican social" a depus pe biroul Adunării Naţionale franceze un proiect de rezoluţie prin care cerea guvernului aminarea dezbaterilor din Consiliul Republicii asupra ratificării acordurilor de la Paris, atîta vreme cît Statele Unite şi Anglia nu-şi vor preciza atitudinea în privinţa acordului saarez. Faţă de această primejdie care ameninţa direct nu numai soarta acordurilor ci pe însăşi iniţiatorii englezi şi americani ai acestora, ministrul de externe francez Pinay, devotat stăpînilor săi, a trecut la acţiune. Exercitînd presiuni asupra membrilor comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naţionale — care aprobaseră cu o zi înainte în unanimitate luarea în discuţie a rezoluţiei lui Vendroux — el a obţinut aplicarea unui obscur artificiu de procedură pentru a transforma caracterul de moţiune imperativă al acestei rezoluţii, într-o simplă „recomandare" pe care guvernul ar putea-o nesocoti. După aceasta Vendroux a depus pe biroul Adunării Naţionale o cerere de interpelare în aceeaşi problemă. Guvernul a obţinut însă ca această interpelare să se reducă doar la o cerere adresată guvernului francez care să „invite" „în cel mai scurt timp" Statele Unite şi Anglia să-şi precizeze atitudinea în problema Saarului.

După cum se vede problema Saarului provoacă noi dificultăţi partizanilor reînarmării Germaniei occidentale. Ei depun eforturi serioase să iasă din încurcătura în care au fost puşi prin adîncirea conflictului franco-vest-german. Încurcătura a ajuns de asemenea proporţii încît există chiar teama, după cum sublinia ziarul englez „Times", că scandalul politic cu privire la Saar „poate să distrugă întreaga Uniune a Europei occidentale".

A. STANCIU

N. A. Bulganin a primit pe ambasadorul Italiei în U. R. S. S.

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 martie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a primit pe Mario Di Ştefano, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Italiene în U.R.S.S.

—o—

Cuvîntarea lui Vîlko Cervenkov la conferinţa regională de partid din Pleven

SOFIA 15 (Agerpres). — După cum transmite Agenţia Telegrafică Bulgară, la 14 martie, ziarul „Rabotnicesco Delo" a publicat cuvîntarea rostită de Vîlko Cervenkov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Bulgaria, la cea de a 10-a conferinţă regională de partid din regiunea Pleven.

Vîlko Cervenkov a declarat în cuvîntarea sa că avîntul agriculturii este posibil numai pe baza industrializării ţării, pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele. Partidul şi guvernul, a spus el, duc cu consecvenţă politica avîntului multilateral al agriculturii pe baza industrializării socialiste a ţării.

—o—

Depuneri de coroane la mormîntul lui Karl Marx

LONDRA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 martie, cu prilejul împlinirii a 72 ani de la moartea lui Karl Marx, la cimitirul Highgate din Londra a avut loc ceremonia depunerii de coroane pe mormîntul lui Karl Marx. Au fost depuse coroane din partea Partidului Comunist al Marii Britanii, precum şi din partea partidelor comuniste şi muncitoreşti din Uniunea Sovietică, Statele Unite, Romînia, Ungaria, Polonia şi Republica Populară Chineză. În numele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, coroana a fost depusă de I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Anglia.

—o—

Şedinţa subcomitetului Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

LONDRA 15 (Agerpres). — La 15 martie a avut loc la Lancaster House cea de a 8-a şedinţă a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. La sfîrşitul şedinţei care a durat o oră şi trei sferturi s-a publicat un comunicat în care se arată că delegaţiile „au continuat discutarea problemelor". Viitoarea şedinţă va avea loc la 17 martie.

—o—

Şedinţa Consiliului de Miniştri al Austriei

VIENA 15 (Agerpres). TASS transmite: Potrivit celor transmise de Agenţia de presă austriacă, la 15 martie a avut loc o şedinţă a Consiliului de Miniştri al Austriei sub preşedinţia cancelarului federal Raab.

Figl, ministrul Afacerilor Externe al Austriei, a vorbit despre tratativele care au avut loc la Moscova la 25 februarie şi la 2 martie între ambasadorul Austriei şi ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Molotov.

Consiliul de Miniştri a hotărît să aducă la cunoştinţa Comitetului principal al parlamentului, care se va întruni la 16 martie, cuprinsul acestor tratative, precum şi poziţia guvernului faţă de această problemă şi în legătură cu aceasta de a da publicităţii o declaraţie a guvernului federal.

—o—

Cea mai mare scădere din ultimii 25 ani la bursa din New York

NEW YORK 15 (Agerpres). — După cum relatează agenţia Reuter, o nouă mare scădere a cursurilor a fost înregistrată în ziua de 14 martie la bursa de efecte din New York. Această scădere este considerată ca un adevărat crah. Într-o singură zi, cursurile au scăzut cu 1 pînă la 6 dolari la acţiunile principalelor societăţi, însumînd o scădere totală de 4.000.000.000 dolari.

Agenţia United Press caracterizează scăderea cursurilor din 14 martie drept „cea mai mare scădere de la sfîrşitul anului 1929 şi pînă în prezent".

—o—

Cenuşă radioactivă peste America...

NEW YORK 15 (Agerpres). — În urma experienţelor atomice care s-au desfăşurat zilele acestea în Nevada (Statele Unite), numeroşi oameni de ştiinţă americani s-au pronunţat împotriva acestor experienţe şi au avertizat în privinţa consecinţelor lor nefaste.

„Ploaia de cenuşă radioactivă provenită de la experienţele nucleare din Nevada a atins asemenea proporţii încît nu mai poate fi ignorată de cei însărcinaţi cu sănătatea şi securitatea publică", au declarat doi savanţi de la centrul medical al Universităţii din Colorado, dr. Ray Lanier, şeful serviciului de radiologie, şi dr. Theodore Puck, şeful serviciului de biofizică. „Pentru prima oară în istoria experienţelor din Nevada, a adăugat dr. Ray Lanier, proporţia de radioactivitate măsurată aici abia cîteva ore după efectuarea experienţelor a fost apreciabilă... Nu dorim să alarmăm publicul în mod inutil, dar credem că este de datoria noastră să-l informăm".

—o—

In cîteva rînduri

● *După cum au anunţat posturile de radio japoneze, la o conferinţă de presă la Tokio s-au anunţat schimbările în componenţa organului central de conducere al Partidului Comunist Japonez. Acesta va fi alcătuit din patru persoane în loc de opt şi va fi condus de Sioiţi Kasuga. Din organul de conducere mai fac parte de asemenea Iosio Siga, Kendzi Miamoto şi Itaru Ionehara. Numărul membrilor organului de conducere a fost redus pentru o rezolvare mai rapidă a problemelor activităţii de zi cu zi a partidului (TASS).*

● *Ruslam Abdulgani, secretarul general al Secretariatului mixt al conferinţei ţărilor din Africa şi Asia, a anunţat presei că din 25 de ţări invitate, 18 şi-au anunţat participarea la conferinţă. Ele sînt: Taitanda, Libia, Liberia, R. P. Chineză, Afganistan, Etiopia, R. D. Vietnam, Irak, Egipt, Sudan, Siria, Arabia Saudită, Yemen, Nepal, Japonia, Laos, Cambodgia şi Vietnamul de sud. (China Nouă).*

Presa elveţiană despre atacul banditesc împotriva Legaţiei romîne din Berna

GENEVA 15 (Agerpres). — Presa democratică elveţiană reproduce o serie de informaţii publicate de ziarul „Freie Innerschweiz" care dezvăluie noi amănunte asupra rolului serviciilor secrete americane din Germania occidentală în organizarea actului terorist comis la Legaţia R.P.R. din Berna. Ziarele democratice elveţiene subliniază că din informaţiile ziarului „Freie Innerschweiz", reiese că bandiţii care au atacat Legaţia romînă colaborau cu aşa-numita „organizaţie Gehlen" condusă de fostul general nazist cu acelaşi nume şi că serviciile secrete americane din Germania occidentală au luat toate măsurile pentru ca adevărata identitate a asasinilor de la Berna să nu fie dată în vileag.

★

GENEVA 15 (Agerpres). — O serie de ziare burgheze elveţiene cărora nu li se pot atribui sentimente favorabile faţă de ţările lagărului democratic, se arată totuşi destul de jenate de atitudinea autorităţilor elveţiene sub a căror oblăduire s-a produs agresiunea împotriva Legaţiei R.P.R. la Berna. Ziarul „Le courierier romand" care apare la Zurich publică un articol intitulat: „De la impresii la fapte", în care arată cît de ridicolă a fost inscenarea autorităţilor elveţiene care au adus o armată întreagă de poliţişti echipaţi cu tot felul de arme pentru a scoate abea după trei zile din legaţie pe cei cîţiva bandiţi. Ziarul conclude că „datorită încetinelii sale ...poliţia berneză le-a permis să cîştige mai mult timp decît ar fi putut ei spera".

Referindu-se la criminalii care au atacat Legaţia R.P.R. la Berna, ziaristul burghez elveţian Andre Rohrbach, redactor al ziarului „L'Independant", arată că printre transfugii din ţările răsăritene se află „fascişti autentici care nu au uitat şi n-au învăţat nimic şi care îşi pun toate speranţele de revanşă în înrăutăţirea relaţiilor între puteri şi în agravarea încordării internaţionale". Ziarul „Libera Stampa" care apare la Lugano, publică un articol intitulat „Un prost serviciu adus presei şi ţării" în care scrie printre altele: „Agenţia Globe Presse care a difuzat în legătură cu atacul împotriva legaţiei romîne ştiri senzaţionale născocite de la un capăt la altul, a făcut un prost serviciu presei din ţara noastră, în special enunţatorul ziare burgheze care s-au lăsat trase pe sfoară, a făcut un prost serviciu Elveţiei însăşi". Ziarul deplînge faptul că în Elveţia „s-au găsit ziarişti care de dragul senzaţionalului şi al beneficiilor" s-au făcut purtători de cuvînt ai unor minciuni şi născociri ceea ce după cum subliniază „Libera Stampa" „a adus grave prejudicii ţării..."

Edgar Faure presează Consiliul Republicii Franceze...

PARIS 15 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 15 martie a avut loc şedinţa comună a Comisiei pentru afaceri externe şi a Comisiei pentru apărare ale Consiliului Republicii în problema acordurilor de la Paris. Cu acest prilej, primul ministru francez Edgar Faure a făcut un expozeu în care a cerut „ratificarea grabnică şi definitivă" a acordurilor de la Paris, reluînd vechiul argument al „izolării Franţei" în cazul respingerii acestor acoruri. El a afirmat, ca şi Mendès-France la timpul său, că în orice caz „Germania occidentală va fi înarmată de S.U.A. şi Anglia indiferent de asentimentul Franţei". Faure a declarat de asemenea că „dacă Franţa va respinge acordurile de la Paris, va fi creată o grupare militară tripartită din care va face parte şi Germania occidentală" alături de S.U.A. şi Anglia.

Comisia pentru afaceri externe şi Comisia pentru apărare a Consiliului Republicii urmează să se pronunţe la 16 martie în problema acordurilor de la Paris. Tot la 16 martie se pronunţă şi Comisia pentru probleme economice a Consiliului Republicii în problema Saarului.

Unde ţinteşte „reforma" constituţiei franceze

PARIS 15 (Agerpres).—Cercurile politice franceze care caută prin toate mijloacele să asigure stabilitatea guvernului pentru a duce la îndeplinire „sarcina" ratificării acordurilor de la Paris, agită în momentul de faţă ideea unei „reforme constituţionale" care să preîntîmpine răsturnarea guvernului Faure. Agenţia France Presse a anunţat că deputatul „republican independent" Paul Reynaud a propus o moţiune prin care cere revizuirea procedurii parlamentare în aşa fel încît răsturnarea guvernului de către Adunarea Naţională să devină cu neputinţă. Potrivit propunerii lui Reynaud — care a şi fost aprobată de reprezentanţii partidelor de dreapta — Adunarea Naţională ar urma să fie dizolvată automat dacă ar vota neîncrederea în guvern în interval de doi ani de la constituirea acestuia.

Subliniind caracterul antidemocrat al acestei aşa-zise „reforme", ziarul „L'Humanité" subliniază că propunerea lui Reynaud reprezintă o manevră a cercurilor conducătoare franceze care încearcă prin presiuni să menţină la putere guvernele condamnate de opinia publică. „Nu este vorba cîtuşi de puţin de propuneri constructive... — scrie „L'Humanité" — ci de o încercare de fascizare a vieţii politice".

Churchill şi Eden au reuşit să strecoare în Camera Comunelor o rezoluţie împotriva tratativelor

LONDRA 15 (Agerpres). — În seara zilei de 14 martie au continuat dezbaterile din Camera Comunelor asupra rezoluţiei laburiste prezentată la 7 martie. În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul Anthony Eden, ministrul Afacerilor Externe al Angliei.

După dezbateri s-a trecut la votarea rezoluţiei laburiste care a fost respinsă cu 298 de voturi contra 268. Rezoluţia cerea guvernului englez să înceapă tratative imediate cu guvernele Uniunii Sovietice şi Statelor Unite pentru a organiza o întîlnire între şefii guvernelor acestor state „în vederea slăbirii încordării internaţionale şi pregătirii dezarmării efective prin intermediul O.N.U."

În cadrul dezbaterilor Churchill a propus în numele guvernului un amendament la această rezoluţie, amendament prin care respinge de fapt propunerea liderilor laburişti. Acest amendament, după ce glorifică guvernul „pentru eforturile reuşite" pe care acesta le-ar fi întreprins „în scopul de a micşora încordarea internaţională", arată că „tratativele la un nivel înalt cu Uniunea Sovietică trebuie să fie aminate pînă după ratificarea acordurilor de la Londra şi Paris de către toate statele interesate". Or, este ştiut că după ratificare asemenea tratative nu vor mai fi cu putinţă.

După respingerea rezoluţiei laburiste s-a trecut la votarea amendamentului propus de conservatori care a fost adoptat cu 299 de voturi contra 266.

Declaraţia mitropolitului Nikolai al Krutiţei şi Kolomnei

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia pe care mitropolitul Nikolai al Krutiţei şi Kolomnei a făcut-o unui corespondent al agenţiei TASS.

Acum cîteva zile am luat parte la lucrările plenarei Comitetului sovietic pentru apărarea păcii. Toţi participanţii la plenară şi-au exprimat în unanimitate protestul hotărît împotriva încercărilor de a dezlănţui un război atomic.

Noi, credincioşii din Uniunea Sovietică, vedem în declaraţia din 9 februarie a guvernului sovietic, în Declaraţia Sovietului Suprem expresia aspiraţiilor întregii omeniri cărora le consacrăm inima noastră.

Mitropolitul Nikolai a declarat în continuare:

Salut cu căldură declaraţia preşedintelui bisericii evanghelice din Germania, Episcopul dr. Dibelius, făcută în cadrul şedinţei Sinodului acestei biserici. El a vorbit despre opoziţia care domneşte în rîndurile clerului evanghelic luteran împotriva armei atomice, împotriva acordurilor de la Paris, care duc la adîncirea scindării Germaniei, precum şi împotriva remilitarizării Germaniei, care reprezintă o premiză de declanşare a unui nou război mondial.

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. orele 19.30: Rusalka; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio) orele 19.30: Liceenii; **„Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) orele 19.30: Fata fără zestre; **Armatei:** (sala din b-dul Magheru) orele 19.30: De partea cealaltă; **Armatei** (sala din calea 13 septembrie) orele 19.30: Jucătorii de cărţi şi Căsătoria; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti) orele 19.30: Intrigă şi iubire; **Tineretului:** orele 19.30: Libelula; **Operetei:** orele 19,30: Lăsaţi-mă să cînt; **Studioul actorului de film „C. Nottara"** orele 19.30: Mincinosul; **Ansamblul de estradă al R.P.R.** (calea Victoriei nr. 174) orele 20.00: Fără mănuşi; **Ansamblul de estradă al R.P.R.** (str. Al. Popov nr. 23) orele 19.30: Magazin de stat; **Ţăndărică** (clubul C.F.R. Griviţa Roşie) orele 10.30 şi orele 14.30: Gîscănelul; **Circul de Stat** orele 20.00: Carnavalul Circului.

CINEMATOGRAFE: **Patria** Bucureşti, **Al. Popov, 1 Mai:** Un vals vienez; **Republica, Elena Pavel, Flacăra, Înfăţirea între popoare:** Stiletul; **Maxim Gorki, T. Vladimirescu:** Din Argentina în Mexico; **Tineretului:** Brigada Kotovski; **Timpuri Noi:** Vînătorii veseli; Meciul de fotbal dintre Austria şi R. P. Ungară; Feriţi copiii de gripă; **Pionierul** nr. 9; **Lumina, 8 Martie:** Tepuraşii cei isteţi; **Victoria:** Expresul de Nürnberg; Gelozia bate-o vina; **V. Roaită:** Septembriştii; **Unirea:** Învingătorii; **Cultural:** Nicholas Nickleby; **C. David:** Stele vesele; **Al. Sahia:** Aventurile vasului Bogatir; **Aurel Vlaicu:** Comedianţii; **Munca, Olga Bancic:** Scanderbeg; **Arta:** Dama cu camelii; **Popular:** Roma, orele 11; **Moriţa:** Prieteni credincioşi; **Donca Simo, Moşilor:** Cafeneaua de pe bulevard; **23 August:** Ne-am întîlnit undeva; **8 Mai:** Marile speranţe; **Volga:** Într-un port îndepărtat; **Libertăţii:** Şcoala curajului; **N. Bălcescu:** Bănuţul; **Gh. Coşbuc:** Nunta n-a avut loc; **Rahova:** Fără acoperiş; Umor pe sfori.

Din programul de radio

Joi 17 martie 1955

PROGRAMUL I: 7,25: Folclorul romîn în creaţia compozitorilor Bartok Bela şi Pancio Vladigherov; 10.45: Emisiunea — Basme pentru copii: „Răzvrătirea lui Prometeu" scenariu de Felix Aderca; 13,32: Concertul în la major pentru clarinet şi orchestră de Mozart, solist Constantin Ungureanu; 14.00: Cîntă Meliş Gyorgy şi Sandor Iudith, solişti din R. P. Ungară; 16.00: Arii şi scene din opera „Demonul" de Rubinştein; 17,00: Cîntă Ansamblul de cîntece al Radiodifuziunii Sovietice. 18,00: Muzică uşoară de compozitori ai minorităţilor naţionale din R.P.R. Programul cuprinde cîntece de compozitorii: Farkaş Tiberiu, Kardoş Ştefan, Lydia Lell şi Adorian Andraş; 18.15: Conferinţa: „Ce este comerţul de întîmpinare"; 19,45: Concertul simfonic de deschidere a celui de al cincilea concurs internaţional Chopin — Varşovia 1955. Înregistrări primite recent din partea Radiodifuziunii Polone.

PROGRAMUL II: 15,05: Muzică populară romînească interpretată de Mitică Fieraru — vioară şi Iacob Savu — voce; 17,00: Cărţi şi eroi: „Un om între oameni" de Camil Petrescu; 18,15: Cîntă orchestra de muzică uşoară dirijată de Platigorski; 21,30: Seară de operetă. Cîntă soliştii Teatrului de Stat de Operetă; 23,10: Program interpretat de Cvartetul Filarmoniciî de Stat din Moscova; cvartetul opus 55 nr. 3 de Alexandrov. 0,10: Concert de noapte. În program un fragment din suita în Re minor de Carabella, Serenadă de Drigo Dans spaniol de Sarasate, Vals de concert de Glazunov, Liedul Iubire de toamnă de Chausson, Scherzo, vals de Chabrier.

Ascultaţi buletine de ştiri şi radio-jurnale: **Programul I:** 5,30; 7,15; 15,30; 17,30; 22,30. **Programul II:** 15,00; 16,00; 23,00; 0,45.

Timpul probabil

(Buletinul Institutului Meteorologic Central)

În Bucureşti pentru următoarele 3 zile: Vreme umedă cu cer noros la început, apoi schimbător. Slabe precipitaţii vor cădea la începutul intervalului. Vîntul va sufla slab de la nord-vest. Temperatura în creştere, mai accentuată la sfîrşitul intervalului.

În ţară pentru următoarele 3 zile: Vremea rămîne în general umedă, cu temperatura în creştere, mai accentuată la sfîrşitul intervalului. Cerul mai mult noros la început, apoi variabil. Vor continua să cadă precipitaţii slabe şi locale, mai întîi sub formă de ninsoare şi lapoviţă apoi sub formă de ploaie. Vîntul va sufla moderat de la nord-vest. Temperatura coboară noaptea sub zero grade, îngheţul fiind mai accentuat în nordul ţării. Ziua temperaturile maxime, vor fi cuprinse între plus 4 şi plus 8 grade.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Piaţa Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
C. 10661